SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XC JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 25, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 25-го ЛИСТОПАДА 1987 Ч. 226. РІК XCIV.

ПЛАС... ДУТЬ В БІЛОМУ ДОМІ

Ню Йорк. — У зв'язку з конференцією на вершинах тобто приїздом Міхаїла Ґорбачова на розмови з президентом Роналдом Реґеном, Крайова Пластова Старшина в ЗСА вислала листа-прохання до Президента, щоб у свої розмови з М. Ґорбачовим включив дальші порушування прав людини в СССР, а особливо існування „табору смерти" ч. 36-І у Пермській області, де заслані в'язні виконують найважчу працю у найгірших умовинах, що й стало причиною смерти цілого ряду українських політичних в'язнів в останніх роках як В. Стуса, О. Тихого Ю. Литвина і В. Марченка.

Тому, пишуть в листі, політичні в'язні, які досі там перебувають вимагають особливої уваги та підтримки. У листі вичислено цілий ряд українських політичних в'язнів, які досі перебувають у тому карному таборі і проситься Р. Реґена апелювати до М. Ґорбачова про їхнє звільнення.

КПСтаршина виступає вімені 6,000 членів цієї молодечої української організації.

Крайова Пластова Старшина отримала повідомлення і потвердження, що авдієнція пластової молоді в Білому Домі є назначена на п'ятницю, 4-го грудня ц.р., о год.л 5-ій по полудні. Восьмичленна делеґація пластової молоді вручить листа.

Крайова Пластова Старшина закликає своїх членів та широку українську громаду писати тепер негайно персональні листи у цій самій справі до Р. Реґена. Чим більше таких особистих листів піде до Білого Дому, тим краща можливість, що це прохання Президент візьме до уваги.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ СУДДІ БЛЬОКУЮТЬ СВІДЧЕННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ЗНАВЦЯ

І. ДЕМ'ЯНЮК МАЄ БОЛІ У СПИНІ, АЛЕ МОЖЕ БУДЕ СВІДЧИТИ

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.). — Тричленна лава суддів тут на процесі Івана Дем'янюка заблькувала цілий ряд свідчень американського експерта від документів Вілліяма Флинна, який почав свідчення тут у понеділок, 23-го листопада.

Головний суддя Дов Левін, не приховуючи суб'єктивности, вбрав на себе тогу прокуратора і закинув свідкові, що він не включив в подробицях своєї завваги щодо мнимої виказки І. Дем'янюка у писемний звіт, тому й відкидається його усні свідчення.

В. Флинн з Фініксу, Аріз., де має свою ляюораторію, є членом багатьох американських і міжнародних організацій експертів від документів і є заступником голови американської ради, яка іспитує експертів і дає їм дозволи на практикування. Він має 20 років досвіду в пізнаванні документів, свідчив на багатьох процесах співпрацював з урядовими властями, зложив 15,000 свідчень і переглянув понад один мільйон документів. Він був тим експертом, який встановив фальшивість документів, які компромітували Мормонську Церкву в ЗСА.

В. Флинн потрудився і на доказ, що підписи можна підфальшувати, приготовив підфальшовані підписи Штрайбеля і Тойфеля, які є на виказці, що її передало Ізраїлеві КҐБ американським мільйонером Армандом Гаммером.

Але судді відкинули ці фальшивки, бо Флинн, буцімто, не описав в подробицях у писемному звіті цілого процесу фальшування. Крім того Флинн на квестіонує правдивости підписів Штрайбеля і Тойфеля, а що підписи можна підфальшувати це суддям відомо, як теж той факт, що КҐБ є спецом в тій ділянці.

Натомість Флиннові вдалось доказати, що підпис Дем'янюка на виказці є фальшивий. Це категорично можна встановити порівняв ши зокрема букви „Д" і „Я" що він й зробив, а судді прийняли.

В. Флинн ствердив у дальшому, що не зважаючи на правдивість підписів Штрайбеля і Тойфеля, коли підпис Дем'янюка є фальшивий — документ є фальшивий.

Судді також не дозволили Флиннові говорити про залізо в чорнилі на виказці, бо, знову це саме він не написав в подробицях у писемному звіті.

Опитуваний адвокатами Джаном Ґіллем і Йорамом Шефтелем, В. Флинн досить обширно зупинився над шахрайством Марка Вілліяма Гофмана в Америці у досить голосній справі проти Мормонської Церкви. Гофман викрав з бібліотеки порожню сторінку з книжки з XIX століття, підробив подібний папір і підфальшував біля 140 документів проти Мормонської Церкви. Але Финн покликаний до справи як експерт, переглянув біля 600 документів Мормонської Церкви і у своїй ляборторії встановив фальшивість підроблених Гофманом документів. До речі, цього не міг встановити експерт прокуратури Канту, який свідчив тут раніше.

Б.Флинн хотів тим доказати — і подав відеозапис із дискусії експертів на цю тему, — що повна перевірка будь-якого документу зумовлена частинно його джерелом і порівнянням його з подібними документами . А того тут у зв'язку з виказкою нема.

В. Флинн мав дальше свідчити наступного дня, концентруючись над знімками.

І. Дем'янюка цього дня на залі не було, бо в нього болить спина. Він, правдоподібно, знову потовкся в автомобілі під час переїзду з тюрми до судової залі. Але існує можливість, що його покличуть до свідчень ще цього тижня у справі його служби в ІРО в 1946 році, як це виявилось під час свідчень Віллієма Ваґенара (нове фото в уніформі поліціянта) минулого тижня.

В ЖЕНЕВІ ВСЕ ЩЕ НЕ РОЗВ'ЯЗАЛИ ПРИНЦИПОВИХ СПРАВ

Женева, Швайцарія. — Переговори, які ведуться тут між американською і совєтською делегаціями, а в останніх двох днях між державним секретарем ЗСА Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе, покищо не увінчалися успіхом так, як передбачали деякі зокрема американські політики, а також не принесли розв'язки принципових справ, а саме проблеми контролі в обох країнах після підписання договору про редукцію нуклеарної стратегічної зброї і відтягнення ракет середнього і близького засягу з атомовими головками.

Парадний акт підписання 150-сторінкового договору, прелімінар якого вже виготовлений, має відбутися у Вашінгтоні під час третьої вершинної конференції поміж президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачоим, який спеціяльно з цією метою приїде до столиці ЗСА 7-го грудня цього року.

Обидва партнери, тобто Дж. Шулц і Е. Шеварднадзе, висловлюють перед кореспондентами оптимістичні надії на скоре полагодження спірних справ, але поінформовані політичні особи, які супроводжають Шулца до Европи, мають протилежну думку. Вони кажуть, що ані Шеварднадзе, ані його заступник і постійний голова совєтської делеґації Юлій Воронцов, покищо не погодились на стаціонування 13 років після підписання договору, американських інспекторів в Совєтському Союзі, головно біля фабрик виробу ракет, але також американські військові чинники, головно Пентагон не дуже захоплені ідеєю, що біля американських ракетних баз буде влаштоване гніздо кагебівських шпигунів, які крім нагляду за ракетами займатимуться також індустріяльним шпигунством. Цілком слушно каже один з керівників такої ракетної бази в Арізоні: „ми до своєї бази не допускаємо навіть своїх вояків, які не мають окремої перепустки, а що ж тоді робити з чужими людьми, громадянами закордонної країни, які мають різні, в більшості ворожі до ЗСА цілі".

У принципі обидві сторони погоджуються, що після підписання і ратифікації американським Сенатом договору, мусить бути якась контроля, перевірки з обох країн, але жадна з делеґацій не знає, як ця контроля має працювати, де вона повинна стаціонувати, скільки людей повинно бути з кожної сторони тощо. Американці спочатку думали, що совєти задовільняться інспекцією европейських країн НАТО, бо властиво звідти будуть відтягнені ракети, але вони хочуть „вести контролю" на території ЗСА і тому своєю вимогою комплікують цілу справу. У понеділок вечорі, 23-го листопада, відбулась приватна зустріч Шулца із Шеварднадзе з участю совєтського маршала Сергея Ахромєєва, шефа штабу совєтських збройних сил.

Українську Православну Церкву також знищено

Ню Йорк. — Щоденник „Ню Йорк Таймс" помістив у числі з 17-го листопада ц.р., листа проф. Фрнака Сисина, заступника директора Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету у відповідь на репортаж кореспондентки Фелісіті Беррінджер під заголовком „Церква, якої нема", що появився в цій газеті 13-го жовтня 1987 року.

Проф. Ф. Сисин підкреслює важливість статті, що належить до тих рідкісних, які появилися в західній пресі із справжнім знанням і підкресленням факту, що Українська Католицька Церква в Україні — це найбільша підпільна церква в атеїстичному СССР.

Але проф. Ф. Сисин звертає увагу читачів „Ню Йорк Таймсу", що однаково переслідувана була за Сталіна і є тепер Українська Православна Церква, провідники і віруючі якої були знищені, вимордоровані або запроторені на заслання.

Хоча всі групи православних зазнали переслідування", — пише проф. Ф. Сисин — Українська Автокефальна Православна Церква була тотально знищена совєтським режимом. У висліді вірні УКЦ і УАПЦ мають можливість ходити на Служби Божі лише до Російської Православної Церкви, яка є знаряддям русифікації".

Центр у Воррені влаштовує виставку

Воррен, Миш. — З нагоди святкувань Тисячоліття Християнства в Україні, тут у власних приміщеннях Український Культурний Центр влаштовує виставку українських мистців у вільному світі.

У виставці візьме участь біля 60 малярів з Америки, Канади та Европи, які виставлять 192 картини і скульптури. Ця виставка має на меті показати тяглість творчости українського мистецтва поза кордонами України, де свобідні релігійні і мистецькі вияви є заборонені.

Виставка відкриється в п'ятницю, 4-го грудня ц.р., о год. 7:30 вечора та триватиме до суботи, 26-го грудня ц.р.

За подробицями слід телефонувати до Романа Скипакевича до хати ч. 575-9723 в праці ч. 264-8875.

Проблема алькоголізму в СССР далі існує

Москва. — Численні пресові агентства і акредитовані в Москві кореспонденти інформують, що Совєтський Союз, не зважаючи на численні заборони й обмеження продажу алькогольних напитків, зокрема „водки", не позбувся проблеми алькоголізму, яка далі існує в цілій країні. Замість купувати горілку в магазинах, населення, не числячись з ризиком покарання, а навіть арешту, збільшило „продукцію" самогону. Тепер, як виявила статистика число тих, які гонять самогон перейшов півмільйона осіб і це тільки ті особи, про яких міліція злогадується, але ще не має достатніх доказів для покарання. Треба припускати, що це число „продуцентів" виробу горілки примітивним способом значно більше.

Згідно з інформацією міністра внутрішніх справ СССР А.В. Власова, за два роки у п'ять разів зросло число тих осіб, які були притягнуті до кримінального покарання за гонення самогону, але це не зупинило процесу самогоноварення.

Крім того, невдача уряду на відтинку алькоголізму є моральним ударом по компартії і урядових агенціях, які, як виглядає, зазнали повного неуспіху в боротьбі з алькоголізмом ця справа видісталася назов

(Закінчення на стор. 7)

Вшанують І. Кошелівця

Ню Йорк. — Тут в п'ятницю, 27-го листопада ц.р. в приміщеннях будинку Наукового Товариства ім. Шевченка, при 63 Четверта авеню, о год. 6-ій вечора відбудеться Вечір для вшанування 80-річчя Івана М. Кошелівця, дійсного члена УВАН, дійсного члена НТШ, довголітнього головного редактора і співробітника журнала „Сучасність", визначного літературознавця, автора багатьох книжок.

Вечір влаштовують Видавництво „Сучасність", Українська Вільна Академія Наук і Наукове Товариство ім. Шевченка. Програма: відкриття — проф. Тарас Гунчак, привіти — НШТ, УВАН, слово про ювілята — проф. Петро Одарченко, „Мені вісімдесять", — уривки із спогадів — Іван Кошелівець. Опісля товариська зустріч з гарячою перекускою. Вступ 5 дол.

Проф. П. Маґочий виступав з доповідями в Східній Европі

Торонто. — Керівник Катедри Українознавчих студій проф. Павло Маґочий недавно репрезентував катедру в трьох східньоевропейських країнах: в Польщі, Мадярщині та Юґославії. У вересні проф. П. Маґочий виголосив лекції в Кракові, Будапешті та Новому Саді.

Проф. Маґочий входив у склад офіційної канадської делеґації на конференцію на тему: „Поляки та інші етнічні групи з історичної Польщі", яка відбулася в Яґайлонському університеті в Кракові. Проф. Маґочий доповідав про еміґрацію лемків до Канади.

В Будапешті, проф. Маґочий був гостем Інституту історії та новозаснованого, при Угорській Академії Наук, Інституту українознавства. Там він прочитав лекцію про програму канадського міністерства багатокультурности відносно катедр етнічних студій у Канаді та про позитивні наслідки такої програми в поширюванні знання про европейські маловідомі етнічні групи серед населення Канади.

В Юґославії приймала проф. Маґочого Катедра Руської Мови й Літератури в Новому Саді, де він виголосив доповідь про сучасні наукові праці про карпатську землю в совєтських, східньоевропейських та західніх публікаціях.

На початку жовтня проф. Маґочий був теж доповідачем на цілоденній сесії в Мишиґенському університеті на тему „Сучасні релігійні рухи в Центральній Европі".

Між учасниками цієї сесії був нобелівський літературний лавреат Чеслав Мілош, спеціяліст східньоевропейських церковних справ проф. Ярослав Пелікан та польський теолог і філософ з Кракова Ян Тішнер. Проф Маґочий доповідав головно про проблему релігійної та національної тотожности на західньо-українських землях.

Праці Катедри Українознавчих Студій при Торонтонському університеті є добре відомими в наукових колах Польщі, Мадярщини Чехо-Словаччини та Юґославії завдяки багатьом рецензіям, які появилися в наукових журналах, а навіть і в газетах. Такі контакти в Східній Европі є дуже важливі й допоміжні, головно при збиранні українознавчих матеріялів, які знаходяться в цих країнах, як теж вони заохочують місцевих науковців до дальших українознавчих студій

Професор д-р Д. Гусар-Струк розповідає про АЕУ-2

Д-р Данило Гусар-Струк у редакції „Свободи".

Джерзі Сити (Л. Волянська). — Українська діяспора з цікавістю й навіть з деяким нетерпінням чекає на кожну вістку, яка надходить з редакції гаслової Енциклопедії Українознавства, і україномовної і англомовної. Української вже маємо дев'ять томів, а десятий і останній том ось-ось має появитися. До речі, — читаємо в повідомленні у „Вістях із Сарселю" за серпень 1987 року, що цей десятий том ЕУ-2 буде розсилатися тільки тим передплатникам, які матимуть повністю вирівняну передплату за десять томів. Це слід передплатникам взяти до уваги.

Про гаслову ж англомовну Енциклопедію, яку позначаємо АЕУ-2, знаємо, що вже появилися перший том ще в 1984 році, літери А до F, і що навіть треба було перевидати цей перший том, бо початково визначений тираж на 5,000 примірників вичерпався відразу в перших трьох місяцях розсилання книги, як тільки цей том вийшов з друку. Перевиданий накладом знову 5,000 примірників, цей перший том є в розпродажі з 1985 року.

І ось довідуємося, що в цих днях появиться вже другий том АЕУ-2, що вся запланована на п'ять томів, а не чотири томи, як первісно подавано в пресі . Другий том відразу вийде накладом 10,000 примірників. Він включає гасла від літери G до літери K включно. В грудні його висилатимуть передплатникам і продаватимуть покупцям.

Щоб розповісти про ці всі гарні новини, до редакції „Свободи" у вівторок, 10-го листопада завітав проф. д-р Данило Гусак-Струк, адміністративний редактор гаслової енциклопедії і керівник Торонтонського бюра АЕУ-2, при тому поінформувавши членів редакції щоденника і про інші цікаві речі, зокрема — про працю видавця АЕУ—2, що ним є Торонтонський університет. В цьому якраз університеті д-р Данило Гусар-Струк є постійним професором (він має т.зв. „тенюр" з року 1971-го), хоч тепер він є на частковій відпустці (на дві третини свого затруднення), що триватиме до 1992 року. Все це через його інтенсивне заанґажування в справу АЕУ-2, що нею він керує.

АЕУ-2 — це теж велетенський фінансовий захід, що здійснюється Канадською Фундацією Українських Студій, яка працює під егідою Федерації Клюбів Українських Купців і Підпри-

(Закінчення на ст. 8-ій)

У СВІТІ

СЄРҐЄЙ ҐРІҐОРІЯНЦ редактор московського інформаційного бюлетеню „Ґласность" і редакційна колеґія другого неофіційного видання „Експресс-Хроніка", присвяченого обороні прав людини, розповсюдили прилюдну заяву у справі переслідування, тероризування і застрашування правозахисників органами КҐБ. Головний редактор „Ґласності" каже, що методи, які застосовують проти правозахисників аґенти КҐБ є не тільки протизаконними, але каригідними і злочинними. „Ті, які займаються тим ділом повинні бути законно покарані", — пише в кінцевих рядках С. Ґріґоріянц.

КОМПАНІЯ "МЕКДОНАЛДС" нарешті, після майже 12 річних переговорів з представниками СССР, відкриє в Москві два своїх підприємства-ресторани під загальновідомою назвою „МекДоналдс". Деякі акредитовані в Москві кореспонденти жартівливо висловлюються, що навіть договір про редукцію ракет середнього і близького засягу ЗСА і СССР могли за цей час закінчити і в грудні цього року такий договір буде підписаний Міхаїлом Ґорбачовим і Роналдом Реґеном, а справа про відкриття двох підприємств ще не закінчена. В кінці минулого тижня представники Москви, після довгих дискусій, суперечок і застанови, погодилися на відкриття ресторанів, але й тут поставили вимогу, що вони мусять належати до ланцюга „МекДоналдс" в Канаді, а не в ЗСА. Одне таке підприємство торгуватиме виключно рублями, а друге прийматиме також закордонну валюту, тобто там можуть обідати, чи зупинятись на перекуску також закордонні особи, в тому числі також й ті, які постійно живуть в Москві. Харчі, потрібні для ведення підприємства, виготовлятимуться у Москві і тим самим „МекДоналдс" затруднить певну кількість совєтських громадян.

ТИСЯЧІ ВТІКАЧІВ з Афганістану влаштували у столиці Індії Ню Делі велику політичну демонстрацію у зв'язку з приїздом до Індії голови Ради Міністрів СССР Ніколая Рижкова. Зібравшись під будинком амбасади СССР афганці скандували: „Ми за свободу Афганістану", „Геть з КҐБ!" Візита Р. Рижковва пов'язана із започаткуванням в Ню Делі совєтського культурно-мистецького фестивалю, який триватиме цілий рік. Індійська поліція заарештувала і тимчасово притримала десятки афганців, які були особливо голосними і небезпечними, на думку поліційних речників. В Індії живе приблизно 500,000 афганців, які покинули свою країну після окупації її совєтськими військами. Першою країною, до якої в більшості втікали афганці був Пакістан і там тепер перебуває понад три мільйона афганців. Афганські антикомуністичти не можуть зрозуміти, як демократичні держави світу можуть влаштовувати однорічні совєтські фестивалі в обличчі агресивної політики Москви в цілому світі.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ минулої п'ятниці опублікував іміґраційний договір з Кубою, який дозволяє на депортацію біля 2,600 кубинців з Америки. Більшість з тих, що мали б бути відіслані до Кубя це ментально хворі та злочинці, які використали нагоду у 1980 році та переїхали чи радше були вислані Кастром до ЗСА. Як прямий наслідок цього рішення кубинські злочинці розлючені таким рішенням Державного департаменту в місцевості Овкедейл у Луїзіяні, в приміщеннях федеральної тюрми, вчинили переворот, перебрали тюрму, запалили приміщення, та взяли 28 закладників з адміністрації та персоналу тюрми. Переговори зі злочинцями ведуться.

МОЛОДЕНЬКА НІМКИНЯ Стефі Ґраф, стала переможцем в тенісових змаганнях у Медісон Сквер Ґарден в Ню Йорку над арґентинкою Ґабрієльою Сабатіні, перемагаючи в чотирьох сетах 4-6, 6-4, 6-0, 6-4. Турнір був в серії Вірджінія Слімс й дав можливість С. Ґраф закінчити 1987 сезон першоранґовою змагункою в світі.

ШЕФ ПЕРСОНАЛУ БІЛОГО Дому Говард Байкер категорично заперечив, що він формально говорив з провідниками Конгресу про дозвіл для Міхаїла Ґорбачова про його виступ перед Конґесом. Цю публічну заяву Бейкер зробив на програмі телевізійної мережі Ей-Бі-Сі. „Цього тижня з Дейвидом Брінклі" в неділю, 22-го листопада ц.р. Відповідь Бейкера заперечила заяву, спікера Палати Репрезентантів Джима Райта, в якій він сказав, що Бейкер з ним хотів домовитися про час і день такої промови. Бейкер на це відповів, що совєти шукали всяких можливостей щоб відбулася зустріч з Конґресом, однак він ніколи не звертався до конгресового проводу щодо такої зустрічі.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Юнайтед Пресс Інтернешенал, яке останніми часами переходить кризу за кризою, проголосило, що переводить ще одну зміну головних редакторів — це третя з черги зміна впродовж одного року. Зміна прийшла після проголошення 3-го листопада ц.р. попереднього головного редакторського складу, в якому вони зложили свої резиґнації з огляду на те, що не можуть бути відповідальними за якість і правильність повідомлень аґентства. Ця остання заковика почалася, коли власник аґентства, мехіканський видавець Маріо Вазкуез Рана, рішив зменшити на 300осіб склад персоналу, а також й те, що всі одобрення в справах поїздок журналістів мусять бути одобрювані вищими інстанціями.

ГОЛОВА СЕНАТСЬКОЇ Комісії Юстиції Джозеф Байден заявив, що хоча він вірить в те, що одобрення номінації судді Антоні Кенеді до Верховного Суду „піде скорим ходом ", все ж таки він не сподівається, що це буде скоріше як з початком лютого 1988 року. Сен. Байден сказав, що не грає ролі коли почнуться переслухання, в грудні ц.р., чи в січні наступного року. Кінцеві висліди будуть ті самі, тобто голосування в Сенаті не відбудуться скоріше як початок лютого 1988 року.

КАТОЛИЦЬКО—ЖИДІВСЬКА конференція, яка мала відбутися в грудні ц.р., з метою дослідження ролі Римо-Католицької Церкви в Европі під час голокосту ,відложено на неозначений час на домагання жидівських провідників, які є невдоволені потягненнями Ватикану.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ торгівлі, науки і транспортації одобрила номінацію Джеймса Бирнлі на пост секретаря транспортації та післала на одобрення повним Сенатом. Ця комісія також апробувала Мері Досон на місце Д. Бирнлі як заступника секретаря траснпортації.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подякуймо Господеві...

В Америці поза Різдвом Христовим і Великоднем є тільки одноденні світські державні свята, з яких найбільше — 4-те Липня, День незалежности. Але День Подяки втішається популярністю і сантиментом, бо в цьому дні збирається ціла родина та ще й запрошують самотніх приятелів, щоби вони почувалися менше самотними. Ніхто сьогодні не думає уже про тих перших іміґрантів, які прибули на північноамериканський континент і дякували Господеві, що дозволив їм щасливо пережити страшну зиму. Відтоді було багато ґенерацій і вміжчасі з тодішньої британської колонії, рідко заселеної індіянами, виросла великодержава з наймогутнішою збройною силою і найвищим стандартом життя. Явище це віддзеркалив один із Альманахів-Календарів УНСоюзу і його названо „Американське чудо". Чудом насправді був зріст колишніх колоній почерез визвольну війну та щораз дальший похід у сторону Тихого океану. Цей ріст довів до наймогутнішої і найбагатшої країни світу. І це також чудо, що українські втікачі з рідної землі, які не хотіли залишатися під ворожою окупацією, прибули сюда у величезній більшості буквально без цента в кишені і тут, перейшовши страшно важкий і трудний шлях заробіткової праці, стали з еміґрантів поселенцями, заснували або побільшили свої родини і поволі усамостійнювалися, підносились на вищий суспільний щабель та в більшості осягнули добробут, про який їм і снилось.

Нова іміграція після Другої світової війни влила в давню заробітчанську еміґрацію нову кров. Але ті заробітчанські іміґранти виявили були подиву гідну тугість і вірність „старому краєві". Тут будували церкви і Народні Доми та висилали гірко зароблений гріш до „старого краю" на Просвіту, Дім інвалідів, Народний шпиталь для товариства опіки над політичними в'язнями. З напливом нових іміґрантів постала спершу проблема „старих" і „нових", але вона скоро минулася. І розбудувалася тут сіть прерізних установ і організацій. І хоч є в цій нашій дійсності в Америці чимало тіней, є і світла, за які треба дякувати Господеві. Треба йому дякувати як оті перші піонери дякували, що ми пережили найважче, а якщо є неполадки між нами, то ми самі цьому винуваті, а не Вища Сила.

Це було чудо, що втікачі з рідного краю буквально голі-босі, з однією парою білизни у торбині, не знаючи, куди їх доля зажене, безплатно дісталися сюди на американський ґрунт і тут зажили, як не можна краще. Тому вся українська громада в Америці мусить приєднатися до американців та всіх інших національних груп, які перейняли звичай урочистого відзначення Дня Подяки і бути у тому Дні активними: забути про свій еґоїзм, запросити самотніх, щоби вони не почували своєї самоти у цьому родинному святі, та дякувати Господеві, тямлючи слова геніяльного Пророка: „Не нам на прю з Тобою стати, не нам діла Твої судить..."

Живемо у дуже складних часах. Живемо в часі справжньої революції у світі понять про мораль і етику. На денному порядку бувають злочини, які можуть зроджуватися в головах людей, які перестали бути людьми, а стали звірами. Читаємо й слухаємо на телевізорах, як батько закатував на смерть прибрану п'ятирічну дівчинку; читаємо, як домовласник, сердитий, що перед його домом переганяються авта, облив шлях оливою і спричинив цим страшну катастрофу; читаємо про підпали мешкальних будинків злочинцями, які хочуть пімститися на одному мешканцеві і вбивають у пожежі десятки невинних людей; чуємо про снайперів, що стріляють до невідомих їм осіб — чуємо про страшну пошесть наркотиків, які запаморочують ум і зроджують в тому умі кровожадні інстинкти. І в широкому світі нема спокою. Народилося явище схоплювання невинних людей, як закладників, і постало явище міжнародного тероризму.

Але „все йде і все минає і краю немає". Добро мусить перемогти зло і всі ті страхіття минуться, бо вони породять реакцію, яка наверне людей на шлях християнської моралі й етики. І ми в цьому маємо допомогти, дбаючи про свої родини і своїх приятелів — що пригадує нам особливо День Подяки.

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА У ТРЕТЬОМУ КВАРТАЛІ

I.

Показники за третій квартал, а особливо за вересень, підтверджують, що семирічний економічний ріст (найдовший після закінчення Другої світової війни) продовжується. Комерційний департамент подає, що індекс економічних показників за третій квартал зріс на 2.3 відс., річно — на 3.4 відс. (в серпні впав на 0.1 відс., перший раз за останніх сім місяців). Сильно зросла в третьому кварталі валова продукція на 3.8 відс., фабричні замовлення у вересні зросли на 1.1 відс. (найбільше за три місяці), а конструкційні видатки збільшилися на 1.5 відс. (найбільше від п'ятьох місяців). Безробіття сьогодні — 5.9 відс., найменше за останніх вісім років, в Ню Йорку і Ню Джерзі зросло до 4.5 відс. (найменше з одинадцять індустрійних стейтів в Массачусетс на 2.5 відс.), 115 мільйонів працюючих: 60 відс. зі середнім образуванням, 20 відс. незакінченим вищим, 15 від. з університетським. Уже третю декаду, а особливо в останніх роках, відсоток працюючих з вищим образуванням зростає (в 1950 р. — на 6 відс., нині на 20 відс.) через велике запотребування і вищі платні як в мануфактурі. Сильно зросла у вересні будова нових домів на 4.3 відс., не зважаючи на не високі мортґеджові відсотки (11.2), в той час, як продажа впала на 5.2 відс., пересічна ціна однородинного дому є 155,000 дол.

Конструкційні роботи зросли на 5 відс., головно в північносхідних стейтах, особисті доходи на — 0.7 відс., а видатки зменшилися на 0.5 відс., перший раз за останніх чотири місяці громадяни більше заробляють, як видаткують. Дрібна продаж впала на 0.5 відс. (перший раз за чотири місяці), а квартально зросла на 2.4 відс., гуртові — на 0.3 відс., а харчові — на 1.1 відс. (головно на ярину, овочі, набіл). Сильно зросли замовлення на фабричні продукти — 1.1 відс., на авта — 3.2 відс., фабричне виробництво на 0.2 відс. (восьмий місяць під ряд). Продукція автомобілів зменшилася, але продаж зросла на 15 відсотків, через нижчі ціни, в той час як впала на імпортовані авта (з Японії), на 20 відс. через вищі ціни. Впали ціни на енергію на 3.7 відс. Стопа дискантова без змін. Доходи підприємств за третій квартал зросли в пересічі на 33 відс. (найбільше від 1984 року), через низький доляр-біржу і збільшений експорт, що вплинуло на зменшення державного дефіциту. Фабрики-копальні працювали 82 відс. на повну силу. Достава грошей на ринок 5.8 більйона дол. Торговельний дефіцитовий балянс за вересень — 14 більйонів дол. (серпень — 15.7). Доляр далі спадає на вартості, головно спадає до єни і марки — нині найнижчий від Другої світової війни (45 відс.) Дводенні наради (25-го і 26-го вересня) у Вашінґтоні міністрів фінансів семи економічно передових держав ЗСА, Великобританії, Японії, Німеччини, Франції, Італії і Канади в справі стабільности доляра й інших валют рішили на кілька місяців затримати стан доляра. Останнього року шість з цих країн вклали біля 70 більйонів дол. в нюйоркську біржу, щоби віддестабілізувати доляр, Німеччина збільшила дискантову стопу, а японський банк збільшив короткотермінову відсоткову стопу. Не виключене, що вкоротці доляр буде зростати на вартості; три великі банки піднесли відсоткову стопу до 9.25 відс., мортґеджові відсотки зросли до 11.2 відс., зростає інфляція, захиталася нюйоркська біржа, а вслід за нею — світові. Нюйоркська біржа за три тижні впала на 20 відс. (19-го жовтня у „чорний понеділок", — на 508 пунктів, 600 мільйонів шерів торг, 26-го жовтня „синій вівторок" — 157 пунктів, 300 мільйонів шерів торг, рекордовий спад в 103-річній історії нюйоркської біржі. Найбільше впала біржа Гон-Конгу на 42 відс. і комуністичний Китай перший раз сильно активізувався, за десять років Китай окупує Гон-Конг, бо вигасає великобританський винайм; передбачають, що 70 відс. населення покине провінцію, бо не хоче комунізму.

У Гон-Конгу біржа і економіка сильна. Річно зростає на 12 відс., а народна продукція на 20 відс. Експерти і аналітики на біржовій конференції ствердили, що причини великого захитання біржі були в технічному вирівнянні, що було получене зі спекуляцією, нервами, гістерією і панікою, а Японія і Европа твердять, що причиною цього американський торговельний дефіцитовий балянс, який мало поправляється і слабий доляр. Захитана біржа спричинила великі шкоди брокерам і інвесторам місцевим і закордонним, головно японським, вони бо від двох років сильно активізувалися в американській біржі. Багато брокерів покинуло бизнес, деякі втратили до 45 мільйонів дол., двох поповнило самогубство. Найбільший багач Америки (може й світу) С. Валтон — 8 більйонів дол. майна — втратив 1.5 більйона дол. Сильний спад біржі не захитав банкової системи, особливо ощадности, за вийнятком тих, що останнього року активізувалися в біржі. 70 відс. опитуваних заявили, що біржа не пошкодила їх ощадностям і економії, а останні опитування виказали, що лише 12 відс. втратило гроші, а 80 відс. сказало, що далі будуть інвестувати. Оптимісти твердять, що біржа може ще впасти до сто пунктів, а песимісти що до 500 пунктів, що може пошкодити корпораціям і економії. Три найбільші банки негайно знизили відсоткову стопу з 9.75 до 9.0, а останньо до 8.75 відс. Через тиждень біржа відзискала поверх 50 відс. втраченого; нині коливається, через слабий доляр і дефіцит. Консументи менше витрачають, а більше щадять.

Закінчення буде.

БРАТСЬКИЙ КУТОК

Зробім іспит совісти

Рік 1987-ий приходить до кінця, але ще час нам повернутися на правильний шлях братської активности, коли ми зробимо хвилинку павзи і застановимося над тим, що ми вірно чи невірно зробили під час року. Ми, чи то секретарі у проводі Відділу, чи звичайні члени союзовці, — всі ми можемо скористати із цього „іспиту" нашої братської совісти, що складається з наступних 12-ти питань.

1) Чи ви, як секретар, скликували сходини, а ви, як член, чи ви були присутніми на сходинах бодай раз на місяць?

2) Чи ви скликували інформативні сходини, або були присутніми на таких сходинах, де йшла мова про найновіші зміни й інші справи в УНСоюзі?

3) Чи ви скликували, чи були присутніми на товариських імпрезах для членів УНСоюзу і їх родин, або чи ви співпрацювали із іншими Відділами, щоб таку імпрезу підготовити?

4) Чи ви, як провідник або член, брали участь в організованні або підтримуванні курсів українознавства, української культури, народного танцювального ансамблю чи хорової групи?

5) Чи ви організували збірки, чи брали участь у збірках на ціль курсів українознавства, української культури, хорових ансамблів чи груп народних танців?

6) Чи ви, як провідник Відділу або член, організували, підтримували, чи співпрацювали з іншими, щоб відбулися спортові імпрези для молоді?

7) Чи ви як провідник Відділу або як його член, цього року брали участь в одній чи більше спортових імпрезах на користь наших членів та їх родин?

8) Чи ви, як провідник Відділу, організували акцію збирання фондів і речей для бідних, наприклад в Бразилії, чи на харитативну організацію, або чи ви, як член, співпрацювали з переводом такої акції, підтримуючи її?

9) Чи ви, як провідник, організували відділовий комітет, щоб відвідувати членів Відділу, які є хворими, старшими чи інвалідами, або членів родин союзовців, якщо ті члени родин хворі старші чи інваліди? Або чи ви брали участь у виконуванні обов'язків такого відділового комітету?

10) Чи ви особисто були присутніми, або як провідники, чи посилали відділового представника на похорон чи на панахиду Союзовця, який упокоївся в Бозі, або на похоронні відправи когось із родини такого союзовця, ще цього року?

11) Чи ви, як провідник чи член Відділу, активно втримуєте зв'язок із усіма членами вашого Відділу?

12) Чи ви, під час року особисто, чи як член Відділу провадили збірку, жертвували на збірку чи допомагали при збірці фондів на громадські та релігійні цілі?

Яку оцінку дали б ви собі на цьому „іспиті" братської совісти? Прошу оцінити себе на підставі поданих тут критерій. Це і є ваша „братська совість".

ВИЗНАЧНО (відмінно) — якщо ви відповіли „так" на десять чи більше питань. Тоді вас варта номінувати на наступного „Союзовця Року".

ДОБРЕ, — якщо ваша відповідь „так" є на вісім чи дев'ять питань. Тоді ви „правдивий фратерналіст".

ДОСТАТНЬО, — коли відповідь „так" ви дали на шість чи сім питань. Ви є просто „фратерналістом".

НЕДОСТАТНЬО, — це за відповідь „так" на п'ять чи менше питань, і таке не приймається взагалі.

Але є ще час до кінця року 1987 повернутися на правильний шлях, виконуючи обов'язки союзовця, члена Українського Народного Союзу, і свідомого члена української американської громади.

Андрій Воробець,

коодинатор братської діяльности

Василь Сокіл

ВОСКРЕСІННЯ ЗІ ЗАБУТТЯ

I.

Далебі, краще так слід було назвати рубрику „Літературної України", під якою в останніх числах друкуються матеріяли про літераторів, знищених у сталінські роки. Бо назва „Сторінки призабутої спадщини" применшує вагу злочинів і значення тих понищених творців спадщини, які були приречені на цілковите забуття, а бачте, — просто їхні імена та діяння трохи, до деякої міри забулися, мовляв, призабулися...

Проте, хай буде й така назва. Аби в ній містилися правдиві відомості про те, хто і за що був знищений. І яка пробоїна в тілі української культури й досі зяє кривавою раною. І щоб воскресіння з мертвих імен діячів новітньої літератури, зачинателів, основоположників її, повернення їхніх творів до скарбниці української культури бодай якоюсь мірою загоювало болючу рану.

Ми вже згадували, зокрема недавню публікацію матеріялів про видатного поета і перекладача Миколи Зерова. В подальших трьох числах тепер читаємо про Валер'яна Поліщука, до 90-ліття якого нарешті видана збірка вибраних поезій („Літературна Україна, ч. 41), спогади Володимира Лібовицького про зустрічі в Празі з Олександром Олесем та вперше докладно і правдиво публіковані матеріяли про Миколу Хвильового та „Вапліте" (чч. 39 і 40).

„Згадуючи і роздумуючи" — так назвав свою стаття Микола Жулинський. В ній, не вагаючись, автор, заступник директора інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка Академії наук республіки, цитує з надрукованої 1926 року в журналі „Червоний шлях" статті Олександра Білецького таку характеристику творчости М. Хвильового: „... він став основоположником справжньої нової української прози. Вплив його книг „Сині етюди" та „Осінь" — широкий. Вони, по суті, визначили все коло проблем нашої революційної белетристики". І далі М. Жулинський поширює думку, чим особливо визначається сила письменника і запального публіциста — основоположника нової української прози: „Його сатиричне перо безжальне, гаряче і нестримне. Йому болить, що з'являються у рядах комуністів такі собі тихі, непомітні „жукикороїди", які зсередини підточують основи революційної самопожертви, спекулюють політичними гаслами, пристосовуються та маневрують у складній політичній ситуації".

Об'єктивно вірно, справедливо оцінює доктор філологічних наук полемічні тези Хвильового: „Опоненти, пам'ятаючи його гасла 'Европа чи просвіта', 'Психологічна Европа', „від російської літератури, від її стилю українська поезія мусить якомога швидше тікати", „азіятський ренесанс" чи „романтика вітаїзму", дуже легко і охоче відшукували у художніх творах ці ж думки і твердження, які автор укладав в уста своїх героїв". Відповідаючи сьогодні цим опонентам, М. Жулинський пише: „Хвильовий запально, з полемічними 'перехльостами' боровся проти голого фактографізму і побутописання, проти 'робсількорівського 'реагування' на життя з претенсією на художнє узагальнення, закликав орієнтуватися на класичні світові літературно-мистецькі зразки".

Як відомо, за це Хвильовому і створили політичне обвинувачення, яке й довело його до самогубства.

Автор статті стверджує цю думку, пишучи, що безперечно прямим поштовхом до пострілу 13-го травня 1933 року в квартирі 12 будинку „Слово" був арешт його друга і однодумця, прозаїка, поета і драматурга Михайла Ялового. У передсмертній записці (зміст якої я сам чув тоді, коли прибіг з своєї квартири 14, почувши постріл) Хвильовий написав: „Арешт Ялового — це розстріл нашої ґенерації".

Дивно, що М. Жулинський висловлює сумнів у дійсності цієї записки. Чи ж не так і сталося потім? Чи ж не цілком вірно і точно Хвильовий передбачив страшне майбутнє української літератури і загибель найкращих зачинателів нової української, вільної, самостійної літератури?

Тим більше протирічить собі автор статті „Згадуючи і роздумуючи", коли далі цілком вірно визначає обставини, які передували самогубству Хвильового: „Письменник не міг не відчути, що в суспільстві назрівають тривожні, загрозливі зміни, які підсилювалися звинуваченнями чесних літераторів у різного роду ідеологічних помилках, начебто свідомих відхиленнях від курсу партії, у зв'язках з націоналістичними закордонними центрами. Не можна не врахувати й того, що через два місяці після смерті М. Хвильового добровільно пішов із життя соратник Леніна, член партії з 1897 року, видатний партійний діяч М.О. Скрипник".

Закінчення буде.

Богдан Кравців

Остання осінь

.....Час гоїть все!
засклеплює криваві рани,
утишує і тугу й біль,
холодним роздумом зарання
уговтує пориви смілі,
шалені зриви...
І несе
і злагоду, і тишу й мир,
життя розміряне й сумирне..."

Чому ж? Чому я прагну безупину,
щоб ранами кривавилися дні,
щоб човен мій нестримно в бурю ринув?

Щоб знов мені
якийсь порив незважний рвав на клапті
шалені думи, серце й легені —
щоб на шляхах далеких згас я раптом,
як осінь —
остання осінь в багрі і вогні!

(„Зібрані твори", том 1-ий, 1978)

Іван Боднарук

ВПЛИВ НАШОЇ КУЛЬТУРИ НА ЧУЖИНЦІВ

Українське мистецтво вже в княжій добі вражало чужинців своєю красою. Задивлений у славне минуле, в його силу і могутність, задивлений у культуру цілих століть, наш народ завжди йшов шляхом поступу. Навіть у хвилинах найбільшого відчаю він умів розбудовувати свою культуру й кріпшати на силі. Вистачить згадати, що за цариці Катерини II на 74 лікарів були 53 українці. Наша культура так полонила німця Інокентія Ґізеля, автора кількох наших історичних праць, що він зукраїнізувався і прийняв православну віру. Його літописний твір „Сінопсіс" мав великий вплив на пізнішу російську історіографію.

Деякі думки нашого Григорія Сковороди подибуємо в модного тоді в Европі філософа природи Жана Жака Руссо. Сковорода — це наша гордість. Він мав вплив на російського філософа, графа Лева Толстого.

Шкільна київська драма поширилася не лише в Україні, але також на Московщині та на Балкані.

Руками українських майстрів будувалися чудові церкви, пам'ятники, величні будівлі, розмальовувалися чудові ікони, а повсякчасним зразком цієї високої майстерности є Київський Софійський Собор, найбільший і найбагатший у нашій княжій добі. Церква св. Софії з своїми високоякісними малюнками, фресками й мозаїками має велику мистецьку вартість світового значення. Англієць Бакетон написав про наше народне будівництво: „Дерев'яні церкви є оригінальним вкладом укр. нації у світову архітектуру". Найбільша наша будова княжої доби, київська катедра св. Софії з 1017 року своїм розміром, технічними й мистецькими досягненнями є зразком архітектурної вмілости для цілої східньої і навіть середньої Европи. Нині гуцульські різьблені вироби знані і славні в світі.

В особі слобожанина Квітки-Основ'яненка українське письменство випередило не тільки російське, але й західньоевропейське на цілий десяток років. Він перший ужив фолкльорний жанр народоописового оповідання, в той час як оця тематика в повістях Жорж Санд і Авербаха, Турґенєва і Григоровича з'явилася щойно на початку 40-их років.

У новій нашій літературі є теж багато дечого, чим можемо почванитися перед чужинцями. „Енеїда" Котляревського — це найкраща в Европі траверсія твору Верґілія. Вона значно перевищує всі дотеперішні траверсії, як, наприклад російську Осіпова й німецьку Блюмавера. Не диво, що вона навіть, як кажуть, знайшлася в подорожньому куфрі Наполеона, коли він, розгромлений, тікав з-під Москви.

Наші народні думи — це не тільки прегарні епічні твори, гідні стояти поруч найславніших того роду пісень у світі, але вони й цінні своїм чесним і правим поглядом на світ і життя. Не один державний народ може нам позавидувати того великоцінного скарбу, яким є наша усна словесність, одна з найкращих у світі.

Наші Кирило-Методіївські братчики висунули федерацію народів на 80 років раніше від решти Европи, бо те, що вони проповідували, прийшло до слова щойно в Першій світовій війні.

Наші люди поклали в XУIII сторіччі за цариці Катерини II ґрунт для музики в Східній Европі. До наших музикологів належав передусім Дм. Бортнянський, якого, що попав до Петерсбурґу звичайним співаком, там зразу завважили й післали вчитися закордон, а далі Максим Березовський, що вважається першим російським церковним композитором. Болонська академія записала на мармуровій плиті золотими літерами його ім'я. Царські й патріярші хори комплектуються у великій мірі з українських співаків. Головні українські композитори 2-ої половини XУIII сторіччя пишуть твори, які своїм рівнем стоять на европейському щаблі, на італійські і французькі тексти.

Наша усна словесність і наші пісні належать до найкращих не тільки в Слов'янщині, але і у всій Европі. Український співак Олексій Розумовський став фаворитом цариці Катерини і графом. Славна Республіканська Капеля Ол. Кошиця, що рознесла по світі українське ім'я, мала за собою славні традиції в минулому. Українська пісня мала своїх популяризаторів і серед чужих, до яких належали П. Шафарик, В. Ганка, Челяковський, Штур та багато інших, як Доленґа-Ходаковський і Вацлав з Олеська. Мабуть, ні в одного народу не відіграла пісня такої могутньої ролі, як у нас. Про нашу пісню сказав М. Драгоманів, як фахівець-етнограф, що якби наш народ не дав був нічого більше світовій культурі, лише свою пісню, то й це вистачало б, щоб він зайняв у ній своє визначне місце.

Співацька культура в нас не тільки давня, а й висока. Павло з Алеппо писав, що український хоровий спів козацької доби куди кращий від російського. У той самий час те саме заявив німецький пастор Гербінус, ставлячи київський спів вище від тогочасних західньоевропейських хорів. Українці вчили росіян співати, організували в Московщині хори й театри, а в висліді цього українська музика панувала в Московщині впродовж більше як одного століття, поки її не заступала модна в цілій Европі італійська музика. Велика україножерка й польська повістярка Зофія Коссак-Щуцька, яка ненавиділа всіма фібрами душі українців, пише в творі „Пожоґа", що українці, не зважаючи на те, що є горлорізами й кровожадними гайдамаками, водночас є творцями найкращих у світі пісень. Наші мотиви з пісень запозичували вороги, як, наприклад, Монюшко й Чайковський. Менцінський і Мишуга прославили в світі нашу пісню.

Ось голоси чужинців і західньоевропейської преси з приводу виступів Капелі Кошиця: „Після того, як ми слухали цілий вечір українських народних пісень і не наслухалися їх досить, ми сказали собі: „Які ми бідні, народи Заходу!" ...„Україна була мені байдужою, а тепер я готов битися за її мистецтво". „Не можна почути в світі нічого кращого від української пісні і нічого не можна з нею порівняти". „Щасливий народ, що має таку пісню".

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ — СПОНЗОР ВЧИТЕЛЬСЬКОГО СЕМІНАРА

д-р Ігор Гурин

Українські вчителі рідного шкільництва під опікою Українського Народного Союзу

Третій учительський літній семестр Шкільної Ради, спонзорований Українським Народним Союзом, відбувся в днях від 9-го до 22-го серпня 1987 року, на Союзівці — зеленій та привітливій оселі УНС, як і попередніми роками.

Відзначався цей семестр від попередніх двох своїм статутом та певністю. Якщо попередні два семестри радше були спорадичного характеру — вислід доброї волі Батька Союзу, а позаду все було питання: а як це далі? то третій семінар вже запевнений був своєю постійністю, бо Екзекутива УНС, на чолі з д-ром І. О. Флисом, запевнила Управу Шкільної Ради, що „оплати" для підготовки та перевишколу українських учителів передбачені на довгі роки, бо Український Народний Союз добре розуміє вийняткову важливість шкіл українознавства для виховання нашої молоді — майбутніх провідників і керівників української громади.

Запевнення, що семінари утримуватимуться довгі роки, створило вийнятково вигідну ситуацію для плянування викладів на майбутнє, з перспективою ротаційних викладів, повторюваних щокілька років. Тяглість викладів дозволяє включити в програму матеріяли, які повністю покриватимуть знаннєві потреби українських учителів з таких ділянок: українська мова, українська література, історія та географія України, культура та загальна лінгвістика й слов'янський світ. Для керівника учительського семінару д-ра Є. Федоренка усталення викладів також полегшує справу підшукування кваліфікованих лекторів, з якими треба домовитися заздалегідь, бо всі вони викладають на семінарі без винагороди, але маючи визначені теми, тому бодай можуть відповідно до потреб перед семінаром уплянувати свій час.

Цьогорічний Учительський семінар розпочався, як і було заплянowано, 9-го серпня, та тривав до 23-го серпня. Участь у семінарі взяло 18 слухачів і ще кілька зацікавлених гостей: виклади вісім лекторів, кваліфікованих для навчання на найвищому академічному рівні.

Лінгвістичні виклади спочивали в руках двох лекторів: проф. Павла Маляра та д-ра Ігоря Гурина. Основна вага викладів припала на долю проф. П. Маляра зі щоденними лекціями, присвяченими виключно українській мові, особливо — двом граматичним ділянкам: фонетиці та морфології, з детальними виясненнями, приктичними вправами та допоміжнім скриптом для закріплення подаваного матеріялу. Другий лектор з цієї ділянки, д-р І. Гурин, крім вступу до історії української мови, подав у окремій лекції долю Полабських слов'ян та причину зникнення їхньої мови (тепер мертвої) з родини живих слов'янських мов, як вислід багатовічної боротьби свободолюбних північно західніх слов'ян проти німецького наїзника і, як вислід, створення Пруської держави на старовинних слов'янських землях. Відриваючись від мовознавчих викладів, д-р Гурин прочитав також лекцію з літератури, присвячену „Соборові" О. Гончара, як сучасному епохальному літературному творові, з детальною аналізою архітектоніки твору та його тематики, з гострою критикою різних сторінок підсовєтського життя.

Виклади з української літератури провадили два лектори: д-р Євген Федоренко та проф. Леонід Рудницький. Новиною було те, що обидва викладачі мали монографічні виклади, присвячені окремим визначним українським письменникам замість загальних літературних оглядів, потрібних лише для ознайомлення студентів з літературою, але не для вивчення самої літератури.

Д-р Є. Федоренко вибрав для своїх викладів найкращого літературного стиліста Михайла Коцюбинського, чаруючи слухачів його неперевершиними співоч-музичними новелями („На камені", „Цвіт яблуні"). Для ліпшого зрозуміння епохи письменника, викладач подав та обговорив літературні напрямки на переломі XIX та XX століть, та подав допоміжні матеріяли до своїх лекцій.

Проф. Л. Рудницький всю свою увагу присвятив змалюванню могутньої постаті д-ра Івана Франка, цього всебічно обдарованого літературного генія та громадського діяча, що залишив по собі 50-томову спадщину, характеризуючи його як науковця, філософа-мислителя та письменника.

Для ознайомлення з літературною спадщиною Івана Франка викладач уважав за доцільне зупинитися на найбільше визначних творах письменника — з драматургії, прози та поетичної творчости, подаючи до вибраних ним творів широкий коментар.

До літературних викладів також треба віднести і виклади мгра Ліни Андрієнко-Данчук, яка в кількох лекціях методичного характеру продемонструвала викладання творів Лесі Українки в різних клясах Рідних Шкіл. Особливо зупинилась вона на драматичній поемі „Бояриня" та представила „Казковий світ" у творах Лесі Українки, почавши казкою „Лілея", кінчаючи триптихом „Велет".

Виклади Історії України провадили три лектори: д-р Юрій Гаєцький, проф. Тарас Гунчак та д-р Володимир Трембіцький. Основний курс провадив д-р Гаєцький. Його курс був присвячений старому періодові історії України з підкресленням прийняття Україною Християнства, зокрема ролі Церковних Братств, що допомогли створити сильну організаційну систему, яка опікувалася густою сіткою рідних шкіл, правильники статути яких можуть частково вживатися ще й сьогодні.

Д-р В. Трембіцький з великим піднесенням насвітлив період Визвольної боротьби років 1917-1924, ілюструючи свій виклад музейними матеріялами, на доказ повного державного існування України того періоду. Метода викладу викликала велике зацікавлення слухачів, а сам виклад був несподіванкою для багатьох за своїм змістом.

Проф. Т. Гунчак приймав слухачів семінару в своїй віллі в Ґлен Спей на „Верховині", створюючи вийнятково приємну атмосферу, пов'язану з прогулянкою та цікавою лекцією, присвяченою характеристиці плянів та сподівань під час Другої світової війни. Сучасність теми не тільки зацікавила слухачів, але й викликала жваву дискусію, а ілюстрований показ „відео" з Чикаґо, присвячений обороні сучасних українських політичних подій, зовсім зблизили викладача зі слухачами.

Проф. І. Омецінська зуміла предмет культури, завжди цікавий для слухачів, зробити вийнятковим, використовуючи для викладів численний ілюстрований матеріял. Метода викладів дозволила передати ясно й переконливо характерні риси в архітектурі, різьбі, мозаїці та малярстві періоду княжої доби. Адміністративні та рекордові справи перебували в певних руках Стефанії Квасовської.

Виклади провадилися протягом семи академічних годин щоденно, з 4-годинною приблизно перервою на обід, що давало можливість для учаників семінару

(Закінчення на стор. 4)

Викладачі на обіді.

На лекції проф. Т. Гунчака.

На лекції.

Слухачі семінару з д-ром Я. Паходом, головою НТШ.

Слухачі зі шкільним доростом.

Слухачі на тлі вілли „Львів".

Ліна Андрієнко-Данчук

ВІДБУЛАСЯ ВСЕАМЕРИКАНСЬКА ВЧИТЕЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

В Рочестері, Н. Й., у днях 26-27-28-го червня 1987 року, в приміщеннях Ст. Джан Фішер коледж відбулася Всеамериканська конференція шкіл Українознавства.

Метою конференції було обговорити шкільну проблематику й сучасні обставини праці нашого шкільництва та обмінятися думками й своїм досвідом.

У конференції взяли участь директори шкіл, педагогічні дорадники та учителі — представники від 30-ти шкіл Українознавства на терені Америки.

Програму конференції було усталено на засіданні Управи Шкільної Ради, де було заплянowано сесії з різних ділянок українознавчих предметів та адміністративної проблематики.

У п'ятницю, 26-го червня, відбулося відкрите засідання Управи Шкільної Ради в присутності майже всіх членів управи, директорів та педагогічних дорадників шкіл Українознавства, де було обговорено важливіші актуальні питання сучасного рідного шкільництва, зокрема писемні іспити для ґрадуантів шкіл Українознавства, які буде приготовляти Управа Шкільної Ради. Порушено видавничі справи. У цьому році плянується такі видання: „Слово о полку Ігоревім" для шкіл Українознавства, „Економічна географія" та „Зошит вправ з географії". голова повідомив, що Шкільна Рада придбала шкільні підручники проф. І. Боднарчука для 2-ої, 3-ої та 4-ої кляс; Управа оформлює список лектур, які мають прочитати всі випускники наших шкіл, та список підручників, що їх рекомендує Шкільна Рада вживати в школах Українознавства.

Перша сесія конференції розпочалася в суботу 27-го червня, о годині 9-ій ранку. Після реєстрації, сніданку і молитви, які перевів о. Федір Коваленко, настоятель УАПцеркви в Рочестері, д-р Є. Федоренко, голова Шкільної Ради, привітав зібраних і відкрив конференцію, ознайомивши учасників з програмою конференції й семінарів та представив загальну тему — „Тисячоліття християнства в Україні".

Проф. Павло Маляр (Сиракюзи) говорив про „Становлення християнства українського народу". Він подав у світлих картинах історію українського християнства, ствердивши, що християнство в Україні таке давнє, як давній християнський світ. Доповідач зупинився на становленні релігії українського народу, що українська держава за княжих часів особливо розвинулася і скріпилася за часів Володимира Великого з приходом християнства в 988 році.

Другою була доповідь д-ра Івана Куйдича на тему: „Завдання українського шкільництва в тисячоліття українського християнства". Відчувалося велике зацікавлення присутніх обома доповідями, після яких вив'язалась цікава і жива дискусія та висловлювались практичні побажання як переводити святкування „Тисячоліття по наших школах Українознавства.

У точці „Адміністраційні справи" модератором був інж. О. Пришляк, який першим попросив до слова голову Шкільної Ради д-ра Є. Федоренка.

Голова подав загальні інформації про працю Шкільної Ради, особливо зупинився на турботах, які приходиться поборювати з великими зусиллями і які ускладнюють працю Шкільної Ради, — це фінансові справи та брак фахівців. Все це утруднює працю підготови і видання шкільних підручників, лектур, допоміжної літератури та педагогічно-методичної літератури для вишколення молодих учителів.

Про „Кінцеві іспити та обов'язки педагогічного дорадника" інформував інж. О. Пришляк; він подав проєкт нових кінцевих іспитів за новою системою.

Інструкція про „Плянування праці в школі" подав директор Всиль Іванчук (Клівленд), звертаючи особливу увагу на обов'язки директора школи, що кожний директор має плянувати і контролювати працю школи, бо від директора залежить успіх школи, особливо важною є співпраця дирекції школи з батьками і вчителями, і слід пильно дбати про реґулярне відвідування учнями школи й успішність.

Про „Українського вчителя та методи і засоби його підготовки" говорив д-р І. Гурин, підкресливши, що добрий учитель вміє вести лекцію, вміє себе підготувати до лекції в клясі, до викладу предмету; він пильно підбирає матеріял, згідно з певним віком учнів, бо від цього залежить успішність учнів. Після доповідей була дискусія; висловлювалися побажання та пропозиції.

* * *

Друга сесія конференції, під назвою „Сесія молодших кляс", розпочалася о годині 2-ій по полудні; провадила сесію мґр Надія Пікас (Боффало). У темі „Проблема англомовних кляс" мґр Н. Пікас підкреслила труднощі у веденні англомовних кляс та подала дуже практичні поради і методичний підхід до навчання таких кляс.

Тему „Зорове навчання української мови" подала директорка Марія Кіцюк (Йонкерс). Вона цікаво представила й наочно вивела казочку про „Зайчика", зазначивши, що наочний матеріял треба застосовувати в наших школах якнайбільше, бо це незвичайно корисне для дітей, — вони глибше засвоюють зміст прочитаного і збагачують свій запас слів.

Учителька М. Мудра (Чикаґо), представила виклад лекції у 3-ій клясі. Тема: „Поет В. Ґренджа-Донський". Вона подала зміст віршів і мелодії пісень на слова цього поета та як можна зацікавити дітей подібним матеріялом.

Учителька М. Олинець („Самопоміч" Ню Йорк) говорила на тему „Навчання музики й співу" в школі. Прилеґентка зазначила, що вести спів у кожній школі є конечністю, бо пісня збагачує мову дитини, збагачує її запас слів, виробляючи розуміння пісні, поглиблюючи почуття і любов до рідної пісні.

Від години 3:40 до 5:30 по поудні переходила сесія під назвою „Історія, географія, культура". Цю сесію провадив дир. В. Іванчук (Клівленд).

Лекцію про „Електроенерґетику України" д-ра Е. Жарського, в якій був поданий цікавий матеріял про атомні станції в Україні, прочитав д-р Е. Федоренко.

Мґр і. Омецінська (Рочестер) унаочнила надзвичайно корисну лекцію з культури, що так і називалася „Лекція з культури", зазначивши, що предмет культура особливо вимагає унаочнення і при викладі учитель мусить мати із собою унаочнення даного предмету, бо без цього не можна чекати від учнів успіху.

Учитель Іван Самоха (Клівленд) подав тему: „Навчання історії у молодших клясах". Мґр Людмила Хойнацька (Чикаґо) насвітлила тему: „Викладання історії у старших клясах".

Сесія „Українська мова" відбулася від години 5:30 до 7-ої години вечора. Модератором сесії була мґр Ліна Андрієнко-Данчук (Ню Йорк,, СУМ).

„Плянування навчання мови в молодших, середніх і старших клясах" подав мґр П. Маляр (Сирокюзи). Прелеґент зазначив, що плянування у навчанні мови є дуже важним, учитель не має права йти до кляси не приготовленим до лекції, він має подавати матеріял на легких доступних прикладах, гарною виробленою мовою, бо цей предмет найбільше занедбаний у наших школах. Треба робити таблиці і навчити дітей користуватися граматичними таблицями, особливо у подачі й закріпленні нового матеріялу.

Тему „Структура речення — молодші, середні і старші кляси" подала мґр Л. А.-Данчук (Ню Йорк, СУМ). Прелеґентка на виготовлених таблицях представила будову речення від простого до складного (складносурядного і склад-

(Закінчення на ст. 7-ій)

Вчительська Всеамериканська Конференція в Рочестері

Інж. О. Пришляк промовляє, мґр Л.А.Данчук — секретар, д-р Є. Федоренко — голова, о. Ф. Коваленко, дир. В. Іванчук.

Доповідачі: проф. П. Маляр, мґр М. Самотовка, мґр Ліна А. Данчук.

Всеамериканська Учительська Конференція в Рочестері, посередині стоїть д-р Є. Федоренко, голова Шкільної Ради.

Дир. Надія Пікас приготовила виставку дитячих робіт, присвячених Тисячоліттю Хрищення України-Руси

НЕЗАБУТНЯ ЗУСТРІЧ

У неділю, 8-го листопада ц.р., українська громада міста Баффало мала нагоду гостити в себе у пополудневих годинах автора обширної статті про Україну та Чорнобиль у травневому числі загально знаного і популярного місячника „Не шенел Джеографік". Надзвичайно цікава зустріч відбулася заходами 97-го Відділу СУА за ініціятивою Мирослави Макогон, голови.

Беручи під увагу, що організатори наших стандартних імпрез рідко коли можуть похвалитися більшим числом учасників, то в цьому випадку публіка несподівано дописала, бо в просторому приміщенні української православної церкви треба було доставляти багато додаткових крісел, щоб примістити понад триста зацікавлених учасників. На це навіть звернув увагу сам автор статті М. Едвардс, бо, за його словами, це перший раз довелось йому діставати так багато запрошень у зв'язку зі статтями, що появились на різні теми в місячнику і при цьому ще й зустрічати заповнені учасниками приміщення. Якщо ми хотіли б збагнути секрет того успіху зі сторони місячника, а головно причину надзвичайного відгуку на згадану статтю зі сторони української спільноти, то належало б звернути увагу на спеціально неприхильне відношення до всіх українців в американській пресі в останніх роках. Таке наставлення, самозрозуміло, викликало велике обурення з нашої сторони. Тому для нас всіх було приємною несподіванкою, коли ми могли в такому поважному місячнику прочитати безсторонньо опрацьований репортаж, очевидно беручи під увагу обставини, в яких весь матеріял треба було зібрати. Ціла поїздка була заздалегідь узгіднена з совєтськими урядовими чинниками і тому всюди були готові державні представники, щоб привітати гостей і очевидно показати їм побут і досягнення совєтських громадян. Велику вмілість зібрати потрібні інформації виявила Михайлишин-Д'Авіньон, що як перекладачка для представників місячника, мала також завдання робити знимки, що є її спеціяльністю. І це вона на нашій зустрічі своїми бездоганно виконаними знимками захопила цілу публіку.

Маючи кілька тисяч приготованих прозірок, висвітлила приблизно 450, підібрала них більш із сентиментальної точки погляду. Отже в досить короткому часі помандрувала зі слухачами по цілій Україні, від Карпат через Львів до Одеси і Криму, а звідти через Київ та Полтаву, через Волинь аж на Полісся. До Чорнобиля, що прославився на цілий світ, їх не допустили, бо совєтські делегати воліли, щоб потрібні інформації взяти з газет. Видно, що дійсність там все ще залишається трохи інакша. На прозірках показано робітників у шахтах, на сталеварних заводах, ну й на колгоспних полях. До житлових приміщень провідники не радо гостей допускали. Можна було заглянути до церков-музеїв та до церков, відкритих для Богослужб. Частина вірних в одному римо-католицькому костелі хрестилась по східньому. В нужденному стані знаходилась одна синагога, де молилась мала група старших жидів. На кількох прозірках на забула схопити навіть котів, щоб, здається, пригадати нам, що вони вже тепер щасливо проживають в українських хатах. Не так то було з ними в часі голоду 1932-33 року, коли їх худим м'ясом не один міг продовжити своє життя.

Крім старших громадян, що прибули на зустріч і своїми спомианми переносились у рідні місцевості, було також досить молоді, що прийшла побачити країну своїх батьків. У них наставлення було інакше, бо вони сподівались побачити життя великих міст із всякими деталями для порівняння із тутешніми обставинами. На показаних прозірках того було мало. Можливо, що це буде в майбутньому узглядене. В основному краще показати менше прозірок, в певному порядку та без великого поспіху, а зате із докладнішими поясненнями. Це було б корисне для старших, а головно для молоді, що з такими справами не забагато обізнана.

В загальному зустріч пройшла з великим успіхом і була прийнята з неменшим вдоволенням, чого доказом були довгі та щирі оплески.

На закінчення всіх присутніх запрошено на різноманітне і смачне солодке, приготоване членками Відділу.

Л. Самойлович

У ПОШУКАХ СМИСЛУ ЖИТТЯ

У п'яту річницю смерти поета Вадима Лесича 82-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштував вечір, присвячений його пам'яті. Вечір відбувся 25-го жовтня ц.р. в Домівці Визвольного Фронту, де зібралася численна публіка. Дружина покійного поета Александра Кіршак, яка є членкою Відділу, була присутня на вечорі разом із сином, його дружиною і внуками.

Заля була прикрашена портретом поета роботи маестра Л. Гуцалюка, а великий букет різнокольорового листа навівав осінній смуток за передчасно втраченим мистцем захоплюючої поетичної строфи. Цей вечір був сповнений тепла і пошани до особи поета. Вже те, що усі виконавці програми знали його особисто відчувалося у їх виступах.

Першим виступив проф. Володимир Барагура, який у своїй доповіді „Спогад про поета-мислителя в пошуках за сенсом життя" схарактеризував Вадима Лесича як поета і як людину, подаючи короткі біографічні дані. З них довідуємося, що Лесич за професією був журналіст, літературознавець і мистецтвознавець.

Знайомство з поетом зав'язалося у професора в Ню Йорку, в парку на Іст рівер, куди вони обидва ходили прогулюватися з дітьми. Легкість, з якою В. Лесич зав'язував знайомства, привела до того, що обидва подружили. Поет був прекрасним оповідачем, аж до самозабуття, знав багато анекдотів. Він був знаючою людиною, яка вміла стисло висловлювати свої думки і логічно обгрунтувати свої переконання.

До улюблених його занять належало збирання марок, нумізматика і т. п. Але понад усе він любив поезію, він був одержимий нею. Темпераментна його вдача, однак, не давала йому змоги писати прозу, до чої намовляв його проф. Барагура. Пошуки В. Лесича за смислом життя виливалися у поетичних рядках.

І по довгій мандрівці у надрах філософічних міркувань, через лябіринти душевного упадку і піднесення знайшов своє заспокоєння у стіп Всевишнього.

Він прекрасно висловив ці свої шукання Бога у вірші:

Всіх сумнівів отруту
я зборов. Зневіри
жовчний намул перемив.
І знов(...)

Я знову твій
Молюся знов до Тебе —
Твій блудний син
на пустирях землі.

Смисл життя поет вбачав у вищих стремліннях і ідеалах людини. Ці його філософічні концепції є ідентичні з думками професора психології III Віденської школи В. Франкля, про що говорив проф. В. Барагура, щоб підкреслити глибину думки поета, протиставляючи його концепцію двом іншим негативним — Фройдові і Юнгові.

Проф. В. Барагура зазначив, що одним з джерел надхнення поета Вадима Лесича була його дружина Леся, від імени якої пішов його псевдонім і якій присвятив ряд поезій у збірці „Крейдяне коло".

З читанням віршів поета виступив Володимир Лисняк. Він прочитав „Епітафія життю", „Пергамент пам'яті", „Гарлем", „Смерть вагадоного Гамлета", „Христос пропащих". Без зайвого патосу, але з глибоким відчуттям і відповідною інтонацією були прочитані ці вірші.

Третьою точкою програми був виступ відомого поета літературознавця Богдана Бойчука. Темою його реферату була перша частина його праці про творчість Вадима Лесича „Топографія творчости Вадима Лесича".

Вадим Лесич

Були розглянені ранні поезії з 1930-35 років у збірках „Сонцеблиски" і „Різьблю віддаль", для яких було характерне перекликання з поетами його доби поруч з проявами власної поетичної індивідуальности.

Мабуть, немає жадного українського поета, який не відчував би потреби писати патріотичні вірші. Але у тридцятих роках ця вимога була особливо відчутна. Відчувалися також мотиви народної поетики. Любовна лірика була з самобутніми елементами, що характеризували і пізнішого Лесича.

Наступна збірка віршів поета вийшла доперва у 1953 році. Це негативне явище заінтригувало прелегента. Він звернувся до дружини поета і дізнався від неї, що В. Лесич перестав писати просто тому, що думав немає для кого писати і немає кому видавати його творів...Але в 1945 році в Регенсбурзі Віктор Петров звернув увагу на ранні поезії В. Лесича і захотив його до дальшої праці. Від того часу поет почав писати знову, але в новому стилі, під новим псевдонімом, що пішов від імени його дружини Лесі.

У збірці „Ліричний зошит" вже маємо до діла із зрілим поетом, з вибагливішим стилем, оригінальністю образів. Матафори є найбільш характерною рисою того часу, елегійність передається також з філософським підтекстом.

Дальше доповідач проаналізував збірки „Крейдяне коло" (1960) і „Кам'яні луни" (1964). Обидві збірки синтезують, а на горизонті поетичної творчости появляються нові нюйоркські мотиви, серед яких найбільше притягає поета краєвид Гарлему. Мабуть подібність українського замкнутого світу, сказав доповідач, дала змогу поетові краще збагнути негритянське життя.

Найбільше однак поета приваблює питання суті існування й вічности і ці роздуми доходять до поетичної концентивности. Прелегент цитує рядки з „Епітафії на піску":

Я сам собі став спогадом.
Тривога ще тріпочеться,
але безкрила.
Куди ж вернутися,
коли немає воріття?
І зверстані шляхи — як
ріки зверстані в пустелі
під жовтим небом...

Мистецькі завершености поет осягає у елегійних віршах, у нього тонке відчуття природи.

Богдан Бойчук характеризуючи збірку „Розмови з батьком" (1957) надає цій збірці ширшого, як тільки релігійно-філософічного, але екзистенціонального значення, що відповідає сучасній добі, бо В. Лесич був поетом свого часу.

Зупиняючись над збіркою „Вибрані твори" (1967) доповідач виділив поему „Катарзіс війни" як унікальний твір того роду у світовій літературі.

Зарубцьовуються
розвіяними тінями під
подувом
крил, що стали порохом,
на ступенях кольоратури
безгомінія
зарубцьовуються
прірви ран.

Після кривавої війни люди знову улюднюються, все мусить починати з початку:

Починаю — від печі, від
воріт, від пальців мами,
від рук тата, від тепла,
від фортепіяна,
від розтороющеної скрипки,
від долонь, м'яких
і зотлілих як попіл
від облич, що океанами
розплились.

Остання збірка поета „Предметність нізвідкль" охоплює 33 вірші, які поет назвав буквами альфавіту. У цих віршах зникає строфіка, появляються, — на думку Б. Бойчука, — мотиви старіння, хвороби...

Під букву И — „для Лесі" написаний вірш подяки для дружини:

троянди мовчання
дарую тобі
найдорожча
в жайворонка просторах
тривання квітуче миті
несказане слово
пташину троянду в руці
що не є ні моєю
ані рукою твоєю
що є рукою всіх і нікого
теплий слід на устах
від безслів'я
тобі що є всім
тобі найдорожча

Після цієї доповіді вдруге з читанням віршів В. Лесича виступив В. Лисняк.

Вірші, які він читав, були вибрані самим поетом для такої ж нагоди, а саме: „Спокій брил", „Ходить мимо тебе осінь", „Суєта", „Не викличуй мене з тині моєї", „Перший вал", „Ти і я".

В музичній точці цього вечора виступила молода піяністка Марта Мачай, яка виконала на фортепіяні два твори: „Поему" — Жука і „Ноктюрн" — Шопена. Грала вона м'яко, з чуттям і динамікою, немов розмовляючи з поетом, який, мабуть, витав своїм духом у цій залі, щоб переконатися, що не даремно він творив свою поезію. Шкода лиш, що не маємо досі в клюбі кращого інструменту...

І на кінець програми зворушливо читала вірші В. Лесича Лариса Кукрицька. Це були шість віршів: „Ідеш поруч мене", „Так прагну часом ніжности", „Щось голубине і тремтливе", „Ані вістки від вас ми не маєм", „Поворот" і „У забуття поволі тонуть".

Прозвучали останні вірші, а так хотілося б ще і ще слухати захоплюючої поезії цього доброго, доброго поета.

Програма закінчилася і до присутніх звернулася дружина поета Леся Кіршак. Вона подякувала організаторам вечора, особливо голові Відділу І. Клим, усім виконавцям програми і присутнім на цьому вечорі. Пані Леся, між іншим, сказала, що її покійний муж бажав собі чути його вірші якраз у виконанні панства Лисняків, і пані Леся була вдячна їм, що вони обоє прийшли на вечір і читали вірші і таким чином сповнили бажання Вадима Лесича.

Особливо теплі слова були звернені до д-р Марти Мачай за виконання музичної точки програми, зазначуючи, що не вживає належного лікарці-піяністці титулу „доктор", а називає її Мартусею, бо знає її від народження і любить, як свою дитину, і тішиться, що вона так гарно грає.

На цьому вечорі було роз продано багато збірок поета. Це зрозуміло, бо поезія Вадима Лесича дуже глибока і складно-філософічна, її треба кількакратно читати, щоб справді збагнути і відчути всю красу його поетичного слова.

М. М.

Епархія св. о. Миколая урочисто розпочала ювілей Тисячоліття

У Чикаґо, в осідку епархії св. о. Миколая, відбувся в неділю, 4-го жовтня ц.р., величавий здвиг вірних всіх українських католицьких парафій міста й околиці з нагоди Богородичного відпусту в катедрі у день празника Покрови Пресвятої Богородиці, яким рівночасно Владика Епарх Інокентій, ЧСВВ, офіційно відкрив святий ювілейний рік Тисячоліття Хрищення Руси-України. Владика повернувся був саме з Риму, з Синоду УКЦеркви, під час якого наші католицькі єпископи започаткували ці ісго річні святкування у світовому маштабі.

Урочистості розпочалися процесійним походом, в якому взяли організовану участь прицерковні організації всіх парафій зі своїми прапорами, духовенство українських католицьких церков Чикаго і митрополії (катедра св. о. Миколая, собор свв. Володимира і Ольги, церква св. Йосифа, церква Різдва Божої Матері, церква св. Михаїла з далеко го півдня Чикаго, церква св. Йосафата — Манстер, Інд., церква Непорочного Зачаття, Палатайн, церква св. Михаїла, Мілвокі, Виск.), як теж монахи з манастиря Переображення, Редвуд Валей, Кал і отці з Канади, які були учасниками „Днів Духовної Обнови", що відбувалися в Чикаго у передень Богородичного відпусту. Крім того йшли шкільні діти, члени молодечої організації „Молодь Христові", церковні хори і велике число вірних. На кінці процесії, у супроводі почесної сторожі Лицарів Колюмба, ступав духовний батько епархії Владика Інокентій, ЧСВВ, та Єпископ Плясідо Родрігас, помічник архиєпископа і кардинала Йосифа Бернардіна. Отець Леонард Корчинський і о. Андрій Шагала, ЧСВВ, несли в процесії ікону Почаївської Божої Матері, яка є катедральною походною іконою. Її покладено було для загального почитання на тетраподі в катедрі.

Під час процесії дзвони грали мельодії Богородичних пісень, а всі прочани у їх ритм співали. За процесію відповідав Юрій Матвіїшин.

Молебень у співслуженні присутнього духовенства відправив Владика Іннокентій, а ціла церква під проводом крилоса молитовно співала. Після Євангелії Владика Іннокентій промовив до вірних, які справді по вінця наповнили просторий храм Божий. У своєму слові Єпископ ознайомив присутніх з історією чудотворної ікони Богородиці з Почаєва, як теж, згадуючи відбутий Синод, зацитував надзвичайно зворушливі слова Святішого Отця Івана Павла II з його промови до наших Владик з нагоди закінчення Синоду в Римі 29-го вересня ц.р.:

„Святі руки Богородиці 'Нерушимої Стіни' в Києві є завжди відкриті і простягнені від майже тисяча років, від часу, коли князь Ярослав Мудрий вибрав Її за Матір і Царицю цілої Русі. Під свій материнський омофор і опіку Вона взяла тоді цілу Церкву і народ Київської Руси й їхньому паломничанні до небесної батьківщини.

О Мати Бога Спасителя і дбайлива помічнице християн, поручаю Тобі урочисті святкування Тисячоліття Хрищення Київської Русі. Пресвята Богородице, споглянь Твоїм милосердним і ласкавим оком на Українську Католицьку Церкву і народ. Збережи у них скарб віри, підтримай їх у трудноцах земного життя і поведи ціле християнське насліддя до спасенної вічности".

Після Молебня всі перейшли до авдиторії школи, де відбувся концерт пісень на прославу Божої Матері. Концерт приготовив збірний хор ім. Митрополита Андрея Шептицького, в склад якого входять хористи катедри св. о. Миколая, церкви св. Йосифа, церкви Різдва Божої Матері в Чикаго і церкви Непорочного Зачаття у Палатайн. У першій частині виступив жіночий хор під диригентурою Юрія Яримовича, при фортепіяновому супроводі мгр Рути Панчук-Ріпецької. Мішаний хор співав у другій частині концерту під диригентурою Юліяна Познякa. Концерт закінчено Марійським гимном.

Декорацію сцени і ікону Божої Матері Оранти — „Нерушимої Стіни" — виконала арт. мал. Марія Гарасовська-Дачишин.

Згодом в кафетерії школи відбулася товариська зустріч при каві й солодкому, що її приготовили парафіяни під проводом Ангелини Плесканки, Наталки Чуби, Ірини Мурин і членкинь Марійської Дружини.

Дай Боже, щоб усі святкування святого ювілейного року Тисячоліття відбулися так урочисто, побожно й об'єднано, як їх започатковано в катедрі св. отця Миколая в Чикаго.

Н. Н.

У 40-ліття виселення лемків

Вотервліт, Н. Й. (І.Д.) - Голова відділу організації Оборони Лемківщини Вотервліт-Коговз-Трой Іван Філь відкрив академію у 40ві роковини виселення лемків, яка відбулася 7-го листопада ц.р., в залі Українського клюбу у Вотервліті. Парох Трою о. В. Пашко провів молитву. Мгр Катерина Мицьо, членка ООЛ і ОЖ ОЧСУ з Ню Йорку прочитала змістовну доповідь. Вона переповіла історію Лемківщини від найдавніших літ. Ця найдальше на захід висунена частина нашої великої Батьківщини України, Лемківщина прийняла християнство 100 років скоріше від хрищення Київської держави кн. Володимира Великого. Однаке польські королі підбили її та попольонізували всіми способами. Коли Україна відродилася в 1917 році, тоді на Лемківщині постала Команецька Республіка, але вона не могла встоятися перед польським імперіялізмом. У 1944 році Польща підписала договір зі Сталіном про добровільне переселення поляків з України до Польщі і лемків на Україну, одначе небагато лемків скористало з того.

У Польщі жило тоді 750,000 українців на Лемківщині й Засянні. Відділи УПА боронили лемків проти польських банд, що нападали на лемківські села, палили, вбивали лемків і грабували. Дня 28 квітня 1947 року польська армія видала наказ, щоб до двох годин лемки залишили свої села та переїхали на залізничні стації до виїзду на західні польські землі. Тоді польські вояки вимордували багато лемків, 30 священиків, спалили села, знищили церкви. Багато священиків і мирян попало тоді до концтабору в Явожні, де багато померло. Якимсь чудом врятувався о. Мирослав Ріпецький, що правив у каплиці в Ельку, та виконував велику й корисну працю. В 1956 році польська влада дозволила заснувати УСКТ (Українське Суспільно-Культурне Товариство) і часопис тижневик „Наше Слово", що має лемківську сторінку. За 30 років пророблено велику організацій ну й культурну працю. Нана молодь, студенти збиралися по домах, співали укра їнські пісні і це втримували їх від спольщення. Постали численні лемківські хори — „Журавлі", „Лемковина" й інші, що виконують велику національно-освідомну працю. Вже 40 років минуло від виселення лемків, але півмільйона лемків, розкинених по цілій Польщі, задержало свою національність.

Учениця Марта Ліщинська продеклямувала поему о. Ярослава Ждинського „В річницю виселення лемків". Лемківський письменник Семен Мадзелян виголосив цікавий спомин про Лемківщину, про виселення і про сучасне життя лемків у Польщі. „Лемки збагатили нашу культуру, мають свої 2 музеї, свої гуртки, хори. Молоде покоління активно плекає нашу культуру, збагачує її, не асимілюється. За 40 років ми не спольщилися. Просимо приїхати на літні вакації на Лемківщину", — сказав він.

Лемківський квартет Дмитро Кулик, Семен Мадзелян, Іван Романишин і Іван Демчар відспівали „Тяжко жити на чужині", „Ой верше, мій верше" і „Карпати". В кінці І. Філь подякував усім виконавцям програми, о. В. Пашко провів молитву і гимном закінчено цю дуже вдалу академію.

Храмовий празник церкви Христа Царя у Філядельфії

У неділю, 25-го жовтня ц.р., парафія церкви Христа Царя обходила своє храмове свято. Службу Божу відправив парох церкви о. митр. д-р Іван Біланич, співслужили о. митр. Зенон Злочовський, парох церкви св. Михаїла і о. Іван Яремин, парох українців з Вельбльонгу в Польщі, який перебував у Філядельфії на відвідинах у кревних. Усі три священики доконали чину благословлення чотирьох хоругов, які вишили й подарували церкві парафіяни. Хоругви Христа Царя і Матері Божої вишили Богдан і Надія Максим'юки, а св. Володимира і св. Ольги вишили Захар і Франка Кравченки з донькою. На відворотній стороні кожної хоругви є вишитий малий хрест, а під ним слова: „Тисячоліття хрищення України". Під час Служби Божої співав парафіяльний хор під управою Петра Дляботи.

Вдумливу проповідь виголосив о. д-р І. Біланич. Празник пов'язав з Папою Пієм XI, який завжди повторяв: „Інстараре омнія ін Хрісто". Папа бажав, щоб люди почитали все молитвою, щоб Христос панував у всіх ділянках життя, щоб наново увійшов в серця тих, які про нього забули. А ми молимся, щоб Христос запанував і в Україні і щоб українці могли там явно віддавати йому честь. Другу гарну проповідь виголосив о. І. Яремин, її провідною думкою була Церква і Україна.

По Службі Божій відбувся празничний обід, який проводила Ірина Райнер. Вона привітала почесних гостей при головному столі: о. митр. І. Біланича, о. митр. З. Злочовського і о. крилош. І. Яремина, суддю Ліліяну Подгорську, Юлію і Володимира Шашаровських і членів церковної ради. Також привітала голову Марійської дружини Тусю Сагату, голову церковного хору Євгенію Капій, диригента хору Петра Длябогу, парафіян і всіх гостей на залі. Молитву перед обідом провів парох о. д-р І. Біланич. Ведуча читала свій нарис „Легенда про каплицю Ісуса Христа".

Після обіду відбулася музична програма, яку виконало жіноче вокальне тріо: Іванка Осідач — сопрано, Наталка Пуйда — меццо-сопрано, Ірина Райнер — альт, Наталка Вайда — фортепіян. Точки програми: „Все уповаміє моє" — композиція о. Зенона Злочовського на слова Т. Шевченка з поеми „Марія", „Гетьте, думи, ви хмари осінні" — слова Лесі Українки, музика І. Білогруда, і дві народні пісні в обробці Зої Маркович: „Тихо над річкою" і „Ой била мене мати". Публіка сприймала спів з приємністю й не жаліла оплесків виконавцям.

О. митр. І. Біланич вніс многоліття добродіям, завдяки яким церква збагатилася гарними новими хоругвами в українському стилі. Всі присутні відспівали „Многая літа".

Кінцеву молитву провів о. І. Яремин. Празник був милим переживанням для учасників і залишився для них гарним спомином.

І. Р.

Українські...

(Закінчення зі стор. 3)

відповідно плянувати вільний час, використовуючи всі розвагові вигоди Союзівки: плавання, спортові площі, прогулянки, чи полагоджування своїх приватних справ.

Вечірний вільний час використовували слухачі відповідно з розваговим розписом Союзівки. Також відбувся літературний вечір, на якому письменник П. Маляр прочитав два уривки з роману „Війна", над яким він тепер працює.

Студентський склад цього Семінару складався з учителів, переважно з довголітньою викладовою практикою, які походили з різних місцевостей Америки, а саме: Бобровська, Ольга, Пассейк, Н. Дж., Борисюк Мирослав, Др, Ню Гейвен, Кон., Глущик Юрій, Картарет, Н. Дж., Кужіль Зеня, Рочестер, Н. Й., Олексів Павліна, Кергонксон, Н. Й., Оленин Оксана, Н. Й., Н. Й., Оленин Люба, Дж. Сіті, Н. Дж., Олинець Марія, Н. Й., Н. Й., Панчишин Зеновія, Клівленд, Огайо, Равлюк Ольга, Кергонксон, Н. Й., Рудик Марія, Йонкерс, Н. Й., Савчак Роман, Клівленд, Огайо, Слободян Ольга, С. Бавнд Брук, Н. Дж., Сонна Лариса, Н. Й., Н. Й., Треклер Олена, Ровд Айленд, Хмара Софія, Сиракюзи, Н. Й., Чижо Марійка, Н. Й., Н. Й.

Взагалі цілий процес навчання був спрямований на підвищення знання учителів-викладачів нашого рідного шкільництва. Не можна оминути й такої важливої події, як те, що „Голос Америки" передав інтерв'ю з д-ром Є. Федоренком про Учительський семінар в загальному, а з д-ром Гаєцьким і проф. Малярем були інтерв'ю про їхні виклади.

Закінчився семінар спільною вечірньою зустріччю учасників, слухачів та викладачів, в якому взяли участь і гості, а між ними і д-р Ярослав Падох, голова НТШ, з дружиною. Веселий виступ із співом учасників Семінару, включно з дітьми їх, та чарка доброго вина створили вийнятково приємну й веселу прощальну атмосферу.

Щира подяка від всіх учасників семінару Головний Екзекутиві УНС та всім працівникам Союзівки за опіку й гостинність.

ОДУМ Чикаґо — Миколі Фоменкові

Філія ОДУМ-у Чикаго часто присвячує свої радіопередачі відомим українським громадсько-політичним діячам, науковцям, історикам, поетам, письменникам чи композиторам. Листопадова передача ОДУМ-у, яку провела Наталя Коновал, була присвячена українському композиторові, авторові одного з маршів ОДУМ-у, Миколі Фоменкові в 25-річчя його смерти.

Микола Фоменко народився 1894 року в Ростові-на-Дону. Коли йому було 17 років — почав музичні студії, вступивши до Харківської консерваторії. Перша світова війна перервала його навчання, яке він закінчив щойно після війни. Композиторську працю Микола Фоменко почав у 1925 році, здобуваючи прихильну оцінку критиків. У період сталінського нищення української інтелігенції Микола Фоменко попав також у неласку. Однак він і далі створював музичні вартості. Своїми новими творами він збагатив вокально-музичну культуру. М. Фоменко, живучи за межами України, написав багато музичних творів для діти та молоді. З 1951 року він мешкав у Ню Йорку, де активно працював як композитор і педагог Українського Музичного Інституту.

До його музичної спадщини належить опера „Ганна", музична драма „Маруся Богуславка", опера-казка „Івасик Телесик" та багато інших творів для скрипки та фортепіяно. Він написав багато мелодій до слів Тараса Шевченка, Івана Франка, Павла Тичини, Євгена Маланюка та ін. Його композиція до слів Володимира Сосюри „Любіть Україну" стала однією з популярних пісень українських імпрез. Композиція М. Фоменка одумівського маршу на слова Івана Багряного „Ми об'їхали землю навколо" є гарною і легкою до співання. Цей марш ОДУМ-у став найбільш популярним маршем і його співають на всіх одумівських таборах, з'їздах та зустрічах.

Однією з незакінчених мрій композитора залишилася опера „Мазепа". Помер Микола Фоменко 8-го жовтня 1961 року несподівано на 67-му році життя, повернувшися з Торонта після успішного концерту, присвяченого його творчості. Поховали його недалеко від Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку, де поховані сотні визначних українських діячів. Програма ОДУМ-у була прикрашена піснею М. Фоменка „Любіть Україну", яку виконала Галина Андреадіс у супроводі симфонічної оркестри. Тижнева одногодинна радіопередача в неділю, 8-го листопада, яку ведуть Люся і Степан Самбірські, частиною якої є надання ОДУМ-у, містила пісні та музику Миколи Фоменка у виконанні Галини Андреадіс, Йосипа Гошуляка та інших.

Око

Mazepa Foundation Presents

Under the patronage of the National Millenium Committee to Commemorate
Millenium of Christianity in Ukraine
with the cooperation of the Ukrainian National Association

988 1988

Religious Music of Ukraine

A Concert Commemorating 1000 Years of Christianity in Ukraine

Please join us in a Gala Performance on
Sunday, February 14, 1988 at
Avery Fisher Hall, Lincoln Center, New York
Concert at 8 pm

A Gala Reception will follow on the Promenade Level.
Black tie requested.

William Noll
conductor

Members of the Metropolitan Opera Orchestra

Gilda Cruz-Romo
soprano

Marta Senn
mezzo-soprano

Vyacheslav M. Polozov
tenor

Paul Plishka
bass

Andrij Dobriansky
bass-baritone

Choral Guild of Atlanta

Presenting music of Bortniansky, Vedel, and Lysenko.
World Premiere of "Neophytes" by Marian Kouzan based on the poem of Taras Shevchenko.

Ticket Order Form ◆ ◆ Millenium Concert, February 14, 1988

Reserve by Mail:

Avery Fisher Hall Box Office,
Lincoln Center, New York 10023

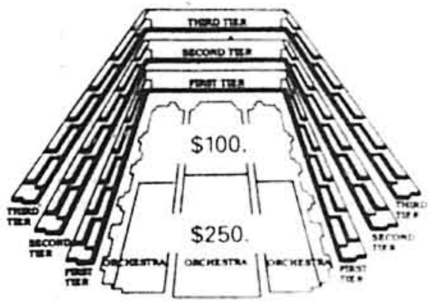
Mazepa Foundation
272 Old Short Hills Road
Short Hills, NJ 07078
Phone: (201) 376.1748

Reserve by Phone:

Center Charge (212) 874.6770
Avery Fisher Hall (Information) (212) 874.2424
Mazepa Foundation (201) 376.1748

A ◆

Location	Price each	No. of tickets	Total price
Orchestra—Reception	$250.		
Orchestra	$100.		
First Tier	$125.		
Second Tier	$75.		
Third Tier	$45.		
	Grand Total enclosed		

Avery Fisher Hall seating diagram

B ◆ For Concert Ticket(s) enclose stamped, self-addressed envelope.
Mail to:
Avery Fisher Hall Box Office,
Lincoln Center, New York 10023 Enclose section **A** with section **B.**

Please Print
Name
Address
City State Zip
Day Phone Eve. Phone
No. of tickets Amount enclosed

◆ For Concert Ticket(s) and Reception enclose stamped, self-addressed envelope.
Mail to:
Mazepa Foundation 272 Old Short Hills Road (201) 376.1748
Short Hills, NJ 07078

Please Print
Name
Address
City State Zip
Day Phone Eve. Phone
No. of tickets Amount enclosed

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ

По інформації проситься звертатися до секретаря Відділу або до Головної Канцелярії

МОЛОДЕЧИЙ ВІДДІЛ

From 1/1/1981 to 6/30/87

Branch	State	Name	Certif. No.	Beneficiary	Date Matured	Amount Due
138	Conn.	Dianne Lee Dunko	86224	mother Sophie	11/30/84	$ 23.00
277	Conn.	Victor N.J. Nigro Jr.	79450	father Victor N.	6/30/85	357.50
387	Conn.	Darren Hawryluk	92444	grandfather T. Hawryluk	7/31/86	83.00
414	Conn.	Andrij Rostyslaw Zacharko	75375	father Bohdan	11/30/82	82.75
15	D.C.	Larissa Sonia Pylypec	83264	parents Nestor & Vera	5/31/87	1,000.00
452	Ind.	Joseph B. Solan	81173	parents Joseph & Maureen	10/31/86	2,000.00
22	Ill.	Karen Ann Szulkowski	72222	father Walter	6/30/82	500.00
114	Ill.	Werner M. Wysznewskyj	81579	father Mykolaj	3/31/84	763.00
220	Ill.	Tamara D. Klodnycky	84329	parents Roman & Dorothea	5/31/85	95.00
220	Ill.	Andrea R. Klodnycky	84328	father Roman	5/31/86	81.00
221	Ill.	Michael Peter Kulakewycz	75333	father Gregory	11/30/82	749.00
250	Ill.	Edward K. Kuzmicki	82837	parents John & Sofia	6/30/87	1,000.00
301	Ill.	Natalie Lychyk	77922	mother Neonila	5/31/86	500.00
379	Ill.	Christina Marie Sawyckyj	82874	father Paul	1/31/87	36.00
399	Ill.	Daria Ann Pachovsky	87385	father Roman	10/31/86	1,000.00
423	Ill.	Larissa Nahirniak	69659	father Wasyl	3/31/81	43.37
472	Ill.	Denise Mary Daszko	83225	father Geo I.	4/30/87	1,000.00
52	Mass.	Patricia Louise Zahaykevitz	79163	father Sam	4/30/87	500.00
52	Mass.	Sam Stephen Zahaykevitz	79162	father Sam	4/30/87	500.00
150	Mass.	Anthony Joseph Stumbaugh	77723	mother Mary Ann	4/30/86	614.50
150	Mass.	Joseph N. Lawriw	78027	father Atanazij	5/31/86	9.00
199	Mass.	Nancy Ellen Karas	71280	father Frank H.	12/31/81	24.00
75	Mich.	Lidia Kolosiuk	78227	father Anastasij	8/31/86	145.50
75	Mich.	Olha Kolosiuk	78226	father Anastasij	8/31/86	143.00
75	Mich.	James E. Swain	81833	mother Luba	5/31/86	1,000.00
94	Mich.	Kathy Ann Burley	77478	parents Dorothy & Dale	3/31/86	12.00
94	Mich.	David Jerome Burley	77477	parents Dorothy & Dale	3/31/86	12.00
110	Mich.	Victor M. Litkewycz	84022	father Stanley	12/31/86	2,000.00
175	Mich.	Thomas Bruce Smereka	79198	father William J.	4/30/87	289.00
292	Mich.	Christine Maria Hradowsky	79452	father Andrew	6/30/87	1,000.00
25	N.J.	Ivan Hnatyschak	78645	parents Stafan & Maria	12/31/86	500.00
25	N.J.	Erik Lev Matkiwsky	87273	father Zenon	9/30/86	1,000.00
25	N.J.	Anthony George Potoczniak	81198	father George	11/30/87	1,000.00
25	N.J.	Teodor Romaniuk	78798	parents Roman & Sophia	1/31/87	82.00
37	N.J.	Thomas Matthew Robinson	81352	mother Barbara Ann	12/31/86	1,000.00
133	N.J.	Barbara Anne Winnick	77869	father Nicholas	5/31/86	41.00
133	N.J.	Joanne Winnick	77868	father Nicholas	5/31/86	43.00
155	N.J.	Christine Marie Halbert	75083	grandmother Genev.Halbert	9/30/84	1,000.00
155	N.J.	Richard John Swallick	81115	father Richard G.	10/31/85	1,000.00
170	N.J.	William Kolsba	76659	mother Teodosia	9/30/85	24.00
171	N.J.	Taras Artemenko	78326	father George	8/30/83	245.00
172	N.J.	Jean M. Moroz	72274	father John	6/30/82	2.00
182	N.J.	Patricia Ann Visscher	73338	mother Elsie	5/31/83	223.60
219	N.J.	Gary W. Wygera	77275	father Walter J.	1/31/86	500.00
219	N.J.	Alina Irma Gagliani	74345	mother Halina	2/28/84	81.00
270	N.J.	Anna Artymowych	76742	father Dmytro	10/31/85	8.00
331	N.J.	Joseph Edward Justice	75358	grandmother H.Tubertini	11/30/84	1,000.00
340	N.J.	Lillian Ann Jaruczyk	81783	father Rostyslaw	5/31/87	144.00
340	N.J.	Julie Ann Jaruczyk	80145	father Rostyslaw	12/31/85	368.00
340	N.J.	Fabian E. Kalapuch	84149	father Eduardo	2/28/87	67.00
340	N.J.	Ruth Adrian Kalapuch	84150	father Eduardo	2/28/87	111.00
342	N.J.	Anthony John Barashke	83380	father Anthony	5/31/87	1,000.00
342	N.J.	Peter Edward Prokopiak	83379	grandparents Paul&Pauline	5/31/87	1,000.00
353	N.J.	Jerry Atamanczuk	79464	brother Steven	6/30/87	12.00
36	N.Y.	Timothy John Marcinkowski	73049	mother Carol Ann	2/28/83	77.00
121	N.Y.	Jodey Lynn Serra	86630	mother Marion	2/28/87	102.50
191	N.Y.	Christine Ann Rupp	87292	parents Robert H. & Ann.	9/30/82	64.00
192	N.Y.	Lesia Anna Melnyk	72109	father Rev.Wolodymyr	5/31/82	1.00
194	N.Y.	Lydia Kokolska	79290	parents Marta & Roman	5/31/82	40.00
204	N.Y.	Dwayne Michael Kowerdovich	79149	mother Mary	3/31/87	683.00
256	N.Y.	Renee Kozak	88749	father Daniel	12/31/85	1,000.00
256	N.Y.	Dorothy Marie Koroleski	77905	father John J.	5/31/83	36.00
256	N.Y.	Christine Mary Koroleski	73018	father John Joseph Jr.	2/28/81	176.00
256	N.Y.	John Koroleski 3rd	77906	father John J.	5/31/82	45.00
266	N.Y.	Gladys Kathleen Terplak	76446	father Joseph	8/30/83	184.00
267	N.Y.	Michael Kology	70495	father Onufry	9/31/81	25.67
267	N.Y.	Orest John Jowyk	71639	father John	2/28/82	12.00
267	N.Y.	Katherine Baron	71163	father Walter	12/31/81	500.00
289	N.Y.	Thomas Michael Andrews	78538	father Michael	11/30/86	500.00
293	N.Y.	Amanda Dushnick	81359	father Felix	12/31/85	171.00
293	N.Y.	Robert Ladubec	81780	parents Peter & Catherne	5/31/81	500.00
304	N.Y.	Mary Kataryna Lozinsky	77537	father Michael	3/31/86	500.00
360	N.Y.	Adrian W. Hreshchyshyn	92096	parents Myroslaw & Lidia	4/30/86	1,000.00
361	N.Y.	Roman Bojciw	82709	brother Andre	12/31/83	150.00
361	N.Y.	Andre Bojciw	82706	brother Roman	12/31/85	62.00
361	N.Y.	Tanya M. Demcio	85863	father Myron	8/31/86	1,000.00
361	N.Y.	Christopher D. Paladino	80057	mother Jeanne C.	11/30/85	234.00
361	N.Y.	Michael Alexander Tomaszewsky	81361	father Michael	12/31/86	1,000.00
455	N.Y.	Lydia Sofia Skrybailo	75048	father Stephan	8/31/84	500.00
455	N.Y.	Irene Olha Skrybailo	75047	father Stephan	8/31/84	500.00
484	N.Y.	Roberta Palczynski	87155	mother Mary C.	8/31/84	53.50
32	Pa.	Katherine H. Beresiak	85522	mother Anna	5/31/87	205.00
32	Pa.	Michael Eugene Sawicky	88752	parents Eugene	12/31/86	106.00
113	Pa.	Alexandria J. Relick	79177	father Mike	4/30/87	160.00
113	Pa.	Vicki Lynn Straub	76390	husband Thomas B.	7/31/85	1,000.00
153	Pa.	Pawlo T. Prokop	78880	parents Bohdan & Lada	12/31/86	578.00
153	Pa.	Chrystyna Green	76034	parents Paul & Anasiasia	4/30/83	25.00
216	Pa.	Victor Hoffman Jr.	87440	parents Victor & Larysa	10/31/86	297.00
242	Pa.	John Joseph Myers	81469	parents Joanne & Thomas	2/28/87	1,000.00
242	Pa.	Thomas Jacob Myers Jr.	81983	parents Thomas & Joanne	7/31/85	2,000.00
222	Ohio	George Bazarko	81584	parents Lydia & Volodymyr	3/31/87	500.00
251	Ohio	Steve M. Halczyszak	79447	father Stefan	6/30/87	149.00
251	Ohio	Anna I. Halczyszak	79448	father Stafan	6/30/87	155.00
334	Ohio	Christopher Nicholas Lenart	76583	father Louis	9/30/85	1,000.00
346	Ohio	Diane Elyse Wyatt	72824	father Michael M.	12/31/82	73.00
358	Ohio	Lidia Maria Futey	83345	parents Bohdan & Myroslawa	5/31/86	1,000.00
358	Ohio	Diane Marie Kulick	78284	mother Dorothy F.	8/31/86	1,000.00
28	Texas	Teodor A. Kobak	85380	mother Rose Mary	3/31/87	1,000.00
61	Wisc.	Nicholas Peter Luszczak	86695	father John	3/31/86	1,000.00
445	Man. Can.	Amelita Gail Kucher	75386	grandfather John	11/30/84	76.50
445	Man.	Gilda Loraine Kucher	75385	grandfather John	11/30/84	76.50
445	Man.	Nancy L.M.Russell	75584	frandfather John	12/31/84	72.50
445	Man.	Taras I.E. Kurdydyk	70376	father Anatol	9/30/81	126.67
427	Ont.	Sandra Dumas	76900	father Stanley	11/30/83	133.00
432	Ont.	Lesia Natalka Hyzka	76602	father Paulo	9/30/82	1,000.00
432	Ont.	Andrew Stephen Iwasykiw	72947	father Myroslaw	12/31/82	427.00
432	Ont.	Ivan D.K. Iwasykiw	75381	father Myroslaw	11/30/82	373.00
432	Ont.	Maria O. Iwasykiw	80844	father Myroslaw	6/30/85	585.00
432	Ont.	Lidia Anna Tropak	70650	father Harry	10/31/81	4.00
432	Ont.	Wolodymyr Petro Tropak	70652	father Harry	10/31/81	4.00
432	Ont.	Olena Anastasia Wawryshyn	78893	father Michael	12/31/86	1,000.00
432	Ont.	Evhen H. Zazulak	76788	mother Stella	10/31/85	538.00
439	Ont.	Michael Paul Yankovich	73227	father Michael A.	4/30/83	14.00
440	Ont.	Olesia Marta Rohowska	83073	father Andrij	3/31/87	1,000.00
440	Ont.	Wira Czobit	79489	parents Teodor & Maria	5/31/87	45.00
451	Ont.	Lisa L. Ornat	76795	father Frank	10/31/83	214.00
451	Ont.	Michael Sitko	80174	father Nick	12/31/82	167.00
454	Ont.	Patricia Harriet Smolak	70469	father Harry N.	9/30/81	9.46
454	Ont.	Valeria Gean Smolak	70470	father Harry N.	9/30/81	6.00
454	Ont.	Victoria Jane Smolak	70471	father Harry N.	9/30/81	5.00
460	Ont.	Olga Lysyk	79073	mother Lida	3/31/87	1,000.00
474	Que.	Iwan Gileta	77583	mother Marie	3/31/86	134.50
475	Que.	Vera Stepchyshyn	88849	parents Roman & Larysa	12/31/86	292.00

Листопад — це місяць Українських Воєнних Інвалідів.

Вшануйте в листопаді велику жертву своїх інвалідів Визвольних Змагань і зложіть щедрий даток на Національний Листопадовий Дар Українським Воєнним Інвалідам.

Датки проситься пересилати на адресу:

SOCIAL SERVICE OF UWV, 1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ, ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ

По інформації проситься звертатися до секретаря Відділу або до Головної Канцелярії

ВІДДІЛ ДОРОСЛИХ

From 1/1/1981 to 6/30/87

Branch	State	Name	Certif. No.	Beneficiary	Date Matured	Amount Due
486	Calif.	Natalie Car	144662	parents Michael & Olga	11/30/81	$ 291.00
12	Conn.	Oleh Hawryluk	125790	father Teodor	1/31/82	342.00
59	Conn.	Gloria P. Horbaty	141451	husband Donald	12/31/86	1,000.00
350	Conn.	Peter Chichila	128152	wife Emylia	11/30/84	1,000.00
106	Ill.	Marja Semaszczuk	128469	husband John	1/31/83	28.00
131	Ill.	Andrij Demus	142460	parents Pylyp & Wolodym.	4/30/87	1,000.00
157	Ill.	Alexandra Czurma	134188	parents Eliasz & Maria	11/30/84	500.00
220	Ill.	Horst J. Meniw	123063	mother Wilhelmine	3/31/81	234.00
221	Ill.	Stephen James Berezowski	142078	mother Sophie	2/28/87	500.00
301	Ill.	Nina Sutor	133940	husb. Robert	10/31/84	189.00
301	Ill.	Ludmyla Erdelji	133941	husb. George	10/31/84	500.00
379	Ill.	Margot R. Neu	137584	friend Michael Lestchuk	12/31/85	25.00
395	Ill.	Norma Dydyna	139205	husb.Iwan	4/30/86	110.00
425	Ill.	Edward C. Luter	138102	mother Anita G.	12/31/85	500.00
425	Ill.	Stephen A. Luter	138103	mother Anita G.	12/31/85	500.00
417	Ind.	Anna Maria Mostovych	140185	sister Oksana Maria	6/30/86	500.00
238	Mass.	Victor Butrimovich	142851	wife Helen	5/31/87	1,000.00
292	Mich.	Stefan Mokryj	121917	wife Maria	9/30/86	1,000.00
292	Mich.	Maria Mokryj	121918	husb. Stefan	9/30/87	597.00
292	Mich.	Olga Pszenyczny	142786	parents Michael & Maria	5/31/87	2,000.00
179	MO.	Irene Nedilnycky	142063	parents Nicholas & Olga	2/28/87	1,000.00
14	N.J.	Walter Brenycz	133620	parents Stefania & Mych.	9/30/84	52.67
14	N.J.	Rafael Wenke	141292	father Gregor	11/30/86	1,000.00
25	N.J.	Raisa Danyluk	141305	daughter Roxana	11/30/86	500.00
25	N.J.	Stefania Natalia Woroch	141558	husb. Stephan	12/31/86	1,000.00
25	N.J.	Maria Pidhorecky	143385	nephew Jurij Steciuk	7/31/87	1,000.00
25	N.J.	Ihor Romaniuk	141556	father Roman	12/31/86	17.00
25	N.J.	Orest Romaniuk	141557	father Roman	12/31/86	13.00
25	N.J.	Roma Romaniuk	140831	father Roman	9/30/86	88.00
25	N.J.	Ostap Kociuba	124240	Shevchenko Scientific	9/31/81	14.00
37	N.J.	Faith Palamar	140071	husb. Stephen	5/31/86	1,000.00
42	N.J.	Michael Kotis	123983	Passaic Welfare Board	8/31/81	601.00
133	N.J.	Kwitka Semanyshyn	142539	father Mykola	4/30/87	500.00
171	N.J.	Michael Tkacz	129456	wife Genevieve	6/30/87	1,000.00
213	N.J.	Helene Schneider	140534	husb.Walter	7/31/86	1,000.00
219	N.J.	Joseph Oleszczuk	133890	wife Helen	10/31/84	500.00
219	N.J.	Leonid J. Chrucky	138198	brothers Roman &Andrew	12/31/85	33.00
219	N.J.	Andrew J. Chrucky	138197	brothers Leonid &Roman	12/31/85	33.00
270	N.J.	Gerald T. Jewusiak	141468	brother Steven	12/31/86	581.25
413	N.J.	Stephen Walter Zahodnick	136378	father Richard	8/31/85	1,000.00
490	N.J.	Slawko Woloczyj	141982	father Petro & Maria	2/28/87	2,000.00
6	N.Y.	Stefanie Czebiniak	139329	husband Paul	4/30/86	1,000.00
66	N.Y.	Maria S. Leshchyshyn	142320	husb. Peter	3/31/87	2,000.00
184	N.Y.	Andrew W. Lastowecky	139600	father Bohdan	5/31/86	1,000.00
184	N.Y.	Jerry Polywka	141503	wife Eva	12/31/86	1,000.00
194	N.Y.	Basil Mysak	132002	aunt Paulina Mysak	2/29/84	572.83
194	N.Y.	Vladimir Selezniov	132609	wife Olha	4/30/84	1,000.00
204	N.Y.	Juta M. Bilan	126303	parents Alexander & Dana	2/28/82	132.00
204	N.Y.	Walter John Horin	133126	father John	6/30/84	1,000.00
204	N.Y.	Harry Stadnycky	137946	wife Adela & son Richard	12/31/85	1,500.00
204	N.Y.	Richard Stadnycky	137550	parents Harry & Adela	12/31/85	2,000.00
267	N.Y.	Dean Baron	71161	father Walter	12/31/81	500.00
267	N.Y.	Sharon Ann Brandt	73022	father James D.	1/31/83	1,000.00
267	N.Y.	Michael Olinyk	138308	wife Maria	11/30/85	1,000.00
267	N.Y.	John Kulczycky Cmaylo	137380	wife Anna	11/30/85	1,000.00
289	N.Y.	Nancy A. Andrews	141164	parents Mihael & Anna	11/30/86	1,000.00
316	N.Y.	Lillian J. Ewanciw	140519	son Gregory	7/31/86	822.00
316	N.Y.	Thomas Carl Lawriw	136787	mother Katherine	9/30/85	561.00
316	N.Y.	Walter M. Palkey	140792	wife Loraine	9/30/86	1,000.00
316	N.Y.	Walter Shane	142489	wife Ethel	4/30/87	1,000.00
316	N.Y.	Steve Wilson	141039	wife Jennie	10/31/86	1,000.00
316	N.Y.	wife Mary Ann	137389	wife Mary Ann	11/30/85	1,000.00
361	N.Y.	Helen Bohachevsky	124065	father Vladimir	8/31/81	676.00
361	N.Y.	Nicholas K. Dosiak	140270	wife Susanne	6/30/86	102.00
361	N.Y.	Michael Kawchak	134861	sister Dorothy Dackiw	1/31/85	1,000.00
361	N.Y.	Jeanne C. Paladino	135976	husb. Vincent	6/30/85	133.00
361	N.Y.	Nicholas Sharabura	138033	wife Olga	12/31/85	1,000.00
361	N.Y.	Lydia Ulana Savoyka	125186	sister Vera	12/31/81	14.00
361	N.Y.	Allan M. Popovich	142955	father Michael	6/30/87	576.00
361	N.Y.	John J. Zeyer	142095	parents Frederic & Eva	2/28/87	1,000.00
361	N.Y.	Thomas P. Zeyer	142096	parents Frederic & Eva	2/28/87	1,000.00
455	N.Y.	Olga Teresa Prokopiw (Leno)	141936	mother Maria	1/31/87	1,000.00
455	N.Y.	Myroslaw Prokopiw	132556	children Ann & Michael	4/30/84	1,000.00
457	N.Y.	Ihor Huryn	154573	wife Maria	7/31/86	2,000.00
457	N.Y.	Ostap O. Wengerchuk	142280	mother Stefania	3/31/87	2,000.00
102	Ohio	Peter W. Shokalook	140697	parents Jaroslaw & Kater.	8/31/86	213.00
274	Ohio	Charles Serednesky	126817	wife Christine	4/30/82	1,000.00
346	Ohio	Bernard Darusz	138129	parents Joseph & Marian	12/31/85	77.00
358	Ohio	Edward N. Zajac	129232	Cathy A. Griban	5/31/83	1,000.00
1	Pa.	Paul P. Polyniak	140065	brother Daniel	5/31/86	1,000.00
7	Pa.	Anthony Fiqueredo	141988	wife Magdallene	2/28/87	1,000.00
10	Pa.	Pedro Costruba	128214	father Vladimir	11/30/82	99.00
113	Pa.	John Richard Barkley	136876	wife Majorie Jean	10/30/85	1,000.00
113	Pa.	James J. Tommasini	142239	wife Margaret S.	3/31/87	500.00
113	Pa.	Stephen J. Vincze	135787	wife Laura	6/30/85	500.00
128	Pa.	Jeanette Marie Szwec	143000	father John	6/30/87	500.00
153	Pa.	Anna Karbowsky	141492	husb.Nick	12/31/86	1,000.00
153	Pa.	Luitgard Muhlbauer	126611	husb.Dieter	3/31/82	75.75
216	Pa.	Maria Polek	137025	sister Ann Gisondi	10/30/85	84.00
242	Pa.	Dennis Myron Marham	142206	father Michael	3/31/87	1,000.00
375	Pa.	Chrystyna Bodnar	120448	Plast-Philadelphia, Pa.	12/31/84	262.00
375	Pa.	Eva Kateryna Kociubajlo	133828	daughter P. Sawczak	10/31/84	500.00
375	Pa.	Vera Christine Robbins	141670	husb. Mark	12/31/86	895.00
397	Pa.	Natalia I. Pazuniak	99143	husb. Roman	6/30/87	500.00
397	Pa.	Elfriede Szurpeta	139112	husb.Mychajlo	3/31/86	500.00
479	Pa.	Dmytro Hawryluk	139057	wife Kateryna	3/31/86	315.00
497	Alberta	Chrystyna Chomiak	142530	parents Mychajlo & Alex.	4/30/87	1,000.00
445	Manitoba	Gerry P.W. Babij	128322	mother Oksana	12/31/82	264.00
445	Manitoba	Dmytro Harpiak	135260	Estate	3/31/85	42.75
407	Ont.	Stephen Krepakewych	142025	wife Olha	2/28/87	1,112.00
408	Ont.	Sophia Waschuk	144157	stepson Ewhen	10/31/84	1,000.00
412	Ont.	John Burtniak	142226	parents Nicholas & Anna	3/31/87	5,000.00
427	Ont.	Rosalia Dumas	139120	husb. Stanley	3/31/86	55.00
427	Ont.	Stanley R. Dumas	129202	wife Rosalie	5/31/83	26.00
432	Ont.	Irene Alexson	118291	husb. John	3/31/81	759.00
432	Ont.	Ronald D. Alexson	134251	mother Irene	3/30/84	621.00
432	Ont.	Sofia Babiak	128085	husb. John	10/31/85	915.00
432	Ont.	Jaroslaw Starenkyj	143555	wife Stefania	6/30/87	1,000.00
439	Ont.	Marie D. Woloschuk	124458	mother Patricia	10/31/81	55.00
451	Ont.	John Sitko	142867	parents Mykola & Kateryna	5/31/87	141.00
454	Ont.	Peter Kowal	144995	wife Kateryna	9/30/85	1,000.00
462	Ont.	Frank J. Martyniuk	118337	Frank J. Martyniuk	11/30/84	2,000.00
492	Ont.	Maria Wira Symko	142331	Frahter Stephan	3/31/87	1,000.00

Новий книгарський фонд для Гарварду ім. Т. Яреми

Літом цього року Тома Ярема з Фльориди переслав до Українського Гарварду чек на суму 10,000 долярів для встановлення книжкового фонду його імени в українському відділі гарвардської бібліотеки. Цей гідний великого признання жест скромної людини в старшому віці поможе утвердити і зміцнити основи наукової праці гарвардського осередку та забезпечити його розвиток у майбутньому.

Т. Ярема

Фонд ім. Томи Яреми зареєстрований у гарвардських господарських книгах. Згідно з волею мецената, дохід із фонду вживатиметься на купно книжок, публікацій та інших матеріялів на українські теми. Це причиниться до укомплектування і збагачення одної з кращих українських книгозбірень поза Україною.

Тома Ярема народився 1912 року в Старому Самборі в родині заможних господарів Дмитра і Марії Яремів. Закінчивши народну школу, він набув фах кушнірського кравецтва. Під час війни опинився в Німеччині, де працював і практикував своє ремесло. Переїхавши до Америки, поселився в Нюарку, а відтак у Чикаґо, працюючи весь час за своїм фахом. Теплий клімат Фльориди припав до вподоби Т. Яремі і він рішив там поселитися. Тома Ярема це звірець скромної, працьовитої і патріотичної людини — заощадження з праці своїх рук він пожертвував на користь української науки. Його ім'я буде відзначуване кожнорічно в університетських звітах, а нові адепти української науки в Америці читатимуть і знатимуть, хто подбав про джерела для студій і дослідів україністики.

ФКУ

ВІДЗНАЧЕННЯ ЛИСТОПАДОВИХ РОКОВИН У ДІТРОЙТІ

Щорічне відзначування Листопадових роковин, тобто Зриву 1-го листопада 1918 року у Львові, увійшло вже в традицію української спільноти. До 1939 року цю подію дуже урочисто відзначувано на рідних землях, а тут, поза її межами, традицію продовжують наші громади. Потішаючим явищем є факт, що ця традиція переходить на нашу молодшу ґенерацію, стає одним з її обов'язків, хоч, на жаль, лише частина почувається складовою частиною української спільноти. Наочним фактом було відзначення Листопадових роковин у Дітройті в неділю, 1-го листопада ц.р.

У виповненій вщерть залі початкової школи НЗПДМ у Воррені, на периферіях Дітройту, програма святкового відзначення почалася американським гимном, що його відіграв на фортепіяні Андрій Стасів. На фоні відкритої сцени видніла по-мистецьки виконана Львівська ратуша із синьожовтим прапором на ньому та напис: „Львів 1918 року". Прецизійно виконані ці промовисті декорації — це заслуга Володимира Дигдали.

Зенон Василькевич — голова метрополітального Відділу УАКРади, заходом якого було влаштовано це відзначення, відкриваючи програму, привітав духовенство, численну громаду, а серед неї нещодавно звільненого довголітнього політв'язня СССР Данила Шумука. У своєму короткому слові З. Василькевич підкреслив, що сучасна ґенерація, яка є при кермі суспільно-громадського життя, старається передати цю керму молодшій. Цей перехід побачимо сьогодні, бо цілість програми виконає шкільна молодь вищих і нижчих кляс парафіяльної та українознавчих шкіл. Дальше ведення програми передав досвідченому в цій ділянці Любомирові Татухові.

Керівник програми, подавши декілька необхідних пояснень програми, познайомив учасників із головним промовцем мґром Ігорем Федоровичем.

Молодий віком мґр Ігор Федорович, докторант історичних наук Мишиґенського університету в Ен Арбор, говорив на тему „Незалежність Західньоукраїнської Республіки на міжнародній арені". Промовець збудував свою промову на основі джерельних матеріялів, досі неопублікованих, насичену цитатами з оригінальних документі Мирової Конференції в Парижі 1919 року.

На думку промовця, головною причиною упадку Західноукраїнської Народної Республіки і була неприхильна, а то й ворожа настанова Антанти супроти державницьких постулятів ЗУНР. Вона (Антанта), тобто Англія, Франція, ЗСА, не тільки допомогла Польщі мати мілітарну перевагу над ЗУНР, але й на Мировій Конференції всякими дипломатичними заходами змагали до поширення території Польщі коштом західніх українських земель, щоб тим чином створити якусь рівновагу сил супроти Німеччини, якої Антанта, а головно Франція, панічно боялася. Делеґацію ЗСА очолював президент Вудров Вілсон, Англії — прем'єр-міністер Лойд Джордж, Франції — президент Джордж Клеменсо. З-поміж згаданих трьох делеґацій Мирової Конференції найбільше вирозуміння та прихильности супроти ЗУНР виявляв представник Англії Лойд Джордж. Натомість виразно ворожо наставлений був представник Франції. Його постава найбільше заважила на рішеннях Конференції в користь Польщі.

Вокальну частину програми почато монтажем „Червона калина". Монтаж переплетений піснею цієї назви, збірною деклямацією, виконали з глибоким чуттям учні 8-ої кляси початкової школи НЗПДМ. Це була дійсно зворушлива точка програми. Заслуга в тому є не тільки виконавців, а головно учительки Ксені Кучер, що її підготовила. Зворушені учасники нагородили виконавців рясними оплесками.

„Заквітчали дівчатонька", сл. і муз. Романа Купчинського, „Гей не дивуйтесь" і „Ой на горі там женці жнуть" — ці народні пісні виконав хор учнів середньої школи НЗПДМ під мистецьким керівництвом диригента Ляриси Стасів-Гнатюк, при акомпаньяменті Андрія Стасіва. Це не перший виступ цього хору на громадських святкуваннях, і від останнього висту пу хор зробив помітний поступ.

„Ми помстимося" — поема Михайла Ситника, її виголосила з питомою для неї вмілістю Люба Шершун, учениця українознавчої школи ім. Лесі Українки при православній катедрі св. Покрови. Деклямація викликала у присутніх глибоке враження.

Спонтанними оплесками присутні зустріли появу на сцені нещодавно звільненого політв'язня СССР Данила Шумука. Гість побував у Дітройті від середи і мав змогу познайомитися майже з усіма учнями-виконавцями програми, відвідуючи у свій час школи. У своєму короткому слові Д. Шумук закликав молодь до героїзму та посвяти, коли цього вимагатиме потреба народу.

Збірну деклямацію „Моя Батьківщина" у виконанні учнів 3-ої кляси т-ва „Рідна Школа", що її підготовила учителька Світлана Площанська, учасники нагородили рясними оплесками.

Вокальну частину, а з тим цілу програму святочного відзначення закінчив згаданий вже хор середньої школи, виконавши три пісні: „Ой на горі на Маківці", „На могилах Борців" та „Марш куреня бойків". Хор виявився здисциплінованим, позначався доброю дикцією і тактом. Він є на добрій дорозі до одного із кращих наших хорів у майбутньому. Цьому слід завдячувати наполегливій праці та вмілості мистецького керівництва Ляриси Стасів-Гнатюк. Це справжня надійна мистецька одиниця не тільки Дітройту.

Грімким „Ще не вмерла Україна" закінчено цю наскрізь вдалу імпрезу. Давно бачилося на відзначеннях Листопадових роковин таку кількість учасників, як цим разом.

Зокрема похвальним слід уважати намір організаторів цього святкування (Відділ УАКРади) підготовляти пересмників нашої традиції і відзначування історичних подій української нації.

Василь Папіж

АКРЕДИТОВАНІ В МОСКВІ західні кореспонденти і ті, які дістали були дозвіл на відвідини латишської столиці Риги інформують, що тим разом совєтські протизаходи проти плянованої латишами демонстрації для відзначення 69-ої річниці самостійности й незалежности, свята, яке припадало на 18-го листопада, зайшли дещо задалеко, якщо враховувати ґорбачовську „гласность" і „переміни" проповідувані Політбюром і самим генеральним секретарем Міхаїлом Ґорбачовим. Місцеві власті наказали на день 18-го листопада вивести із столиці в молодечі табори майже всю середньошкільну молодь, перестерегли усіх робітників і урядовців перед „прогулами", закордонним туристам наказали виїхати зі столиці Латвії, поставили у стан домашнього арешту кількасот ненадійних латишів, зокрема колишніх й теперішних дисидентів і членів організації Гельсінкі-86. Не зважаючи на ці протизаходи, які в жадному випадку не свідчать про „демократизацію СССР", демонстрація у зменшеному виді таки відбулася у приявности сотень міліціонерів, аґентів КҐБ і так званих дружинників із собаками. Виступаючи у Вашінґтоні сен. Роберт Дол вимагав самостійности для балтицьких республік. Становище Дола підтримав також лідер демократичної більшости в Сенаті Роберт Бирд й інші законодавці.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ізраїльського уряду Їцак Шамір заявив групі американських спеціялістів від проблем Близького Сходу і високим державним урядникам Ізраїля, що він не має нічого проти зустрічі з королем Йорданії Гуссейном, але ніколи не погодиться на участь Ізраїля в міжнародній конференції з участю СССР і Палестинської Визвольної Організації, яка мала б зайнятися розв'язкою палестинського питання і підписанням мирового договору з Ізраїлем. Політичні спостерігачі вважають, що жадна міжнародна чи льокальна конференція не буде успішною без територіяльних концесій Ізраїля. І це є мабуть головною причиною відмови Шаміра від участи в конференції.

ХТО Є ДЖОРДЖ БУШ? Це питання починає набирати розголосу, як також стає предметом обговорень в президентській кампанії 1988 року. Відповіді мабуть прийдеться почекати аж до того часу, як сам Джордж Буш себе покаже перед світом, бо до цих пір він в більшості працює в тіні президента Роналда Реґена або поза кулісами офіційщини.

В МАЯМІ НА ФЛЬОРИДІ, один із шістьох повстанських провідників контрас Адольфо Калієро заявив, що вони є приготовані на те щоби бути гнучкими у переговорах з сандіністами. „Нашою ціллю не є поділяти владу, а радше змагатися за політичну систему, в якій боротьба за владу є мирним способом голосування".

Проблема...

(Закінчення зі стор. 1)

ні, тобто її підхопили західні засоби масової інформації і розголосили по цілому світі.

Бувають випадки, пише кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" у числі із 17-го листопада, що тепер самогон, добре випродукований і налитий у пляшки, продається майже леґально Різниця тільки у вищих цінах. Згаданий Власов заявив, що в 1987 році вже арештовано і покарано за нелеґальне гонення самогону 390.000 осіб, але це тільки частинно допомагає урядовій антиалькогольній кампанії. „Я прочитав в газетах статтейки про кампанію боротьби з алькоголізмом, а потім налив скляночку самогону і випив за здоров'я наївних, які вірять в успішність такої акції", написав анонімний громадянин до редакції газети „Ізвестія".

На жаль, алькоголізм дуже поширюється також в Україні, де самогонку варять з цукру в першу чергу, різного зерна, цукрових буряків, а навіть з картоплі. На вулицях знову появилися п'яні, але вони не конче п'ють горілку, хай і самогонку, бо вона дорога. Деякі задовільняються водою, що її вживають після голення, різні середники проти мух, базовані на алькоголі, клей, політуру і, очевидно, дуже небезпечний для здоров'я деревляний спирт.

З другої сторони несовісні спекулянти виманюють від населення 60 долярів з за літру самогонки. Минулого року, совєтський лідер, зустрічаючись із селянами питав їх: „А що ви робите з надлом цукру?" Тим питанням Міхаїл Горбачов дав до зрозуміння, що добре орієнтується в ситуації і свідомий того, що багато продуктів громадяни перетворюють на самогон.

Відвідувачі України підтверджують цей незавидний стан про поширення алькоголізму серед старших і молоді.

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 3)

нопідрядного) та підкреслила, що є необхідністю кожного учителя української мови звернути особливу увагу на будову речення, бо це є дуже важний відділ у граматиці, бо від будови речення залежить розвиток мови, думки, мислення, розповіді тощо.

Мґр М. Самотовка (Баффало) подав тему: „До проблеми навчання української мови у вищих клясах". Він підкреслив важливість української мови у старших клясах і що кожний вчитель мав би слідкувати за мовою учнів і старатись виправляти мову учнів з усіх викладових предметів, а також подав матеріял, який треба вживати в клясі.

В годині 7:45 вечора розпочалася вечеря — бенкет.

В час бенкету конференцію телефонічно привітав Зеновій Квіт, голова Української Спілки Професійних Вчителів.

В неділю, 28-го червня, після сніданку, від години 10-ої до 12-ої дня відбулася сесія української літератури, модератор проф. П. Маляр (Сиракюзи).

„Теорію й дійсність у навчанні поезії виклала поетеса Ірина Дибко (Пассейк); вона підкреслила важливість навчання поезії в школах Українознавства, але слід шукати легкий стиль поезії та доступний зміст у віршах для віку учнів молодших і старших кляс.

Проф. Ніля Стецьків (Боффало) доповідала на тему: „Тарас Шевченко в 9-ій клясі". Прелеґентка вивела цінні поради до підходу і вивчення творчости Тараса Шевченка в старших клясах та поділилася методою вивчення поезії великого поета в 9-ій клясі. Для прикладу подала баляду „Тополя".

Тему „Лектури, як допоміжний чинник при вивченні літератури", подала мґр Л. Андрієнко-Данчук" (Ню Йорк, СУМ). Прелеґентка підкреслила значення лектури в школах українознавства та що учні при читанні мають навчитись усно і письмово передавати й удосконалювати розвиток мови та поглиблювати стилістичне виведення думки.

Також було роздано присутнім, зібрані в окремих обкладинках, написані лектури учнів старших кляс. Особливо підкреслено, що кожний викладач української літератури має підбирати для лектур короткі й цікаві оповідання або фраґменти з літературних творів, а також користуватися лектурами, що їх рекомендує Шкільна Рада, достосовуючись до віку й інтелектуального розвитку дитини. Кожний абітурієнт школи українознавства має прочитати і написати 20 лектур (у крайному випадку, — не менше 15-ти).

Д-р І Гурин (Ню Йорк) представив тему: „Викладання драматичних творів", підкресливши важливість викладу драматичних творів у школі, де має бути дуже пильна підготовка і праця вчителя до цієї важної ділянки в українській літературі.

При викладі драматичних творів бажано було б інсценізувати в клясі окремі фраґменти з учнями для легшого сприймання даної п'єси.

В неділю, 28-го червня, після закінчення головної сесії — „Українська література", голова Шкільної Ради д-р Є. Федоренко звернувся до зібраних, щоб взяли участь у точці „підсумки" і подали свої завваги й побажання. Вив'язалась жива дискусія, в якій висловлювалися директори, педагогічні дорадники, члени Управи та вчителі: проф. Ніля Стеців, мґр Віра Боднарук, інж. Олександер Пришляк, мґр Ліна А. Данчук, д-р Ігор Гурин, проф. Павло Маляр, Мирослава Шперналь, Юрій Кисілевський, Василь Іванчук, Олександра Мудра та інші.

Дискутанти подали свої побажання до англомовних кляс, особливо придбання інших підручників, крім „слово рідне", до програм, лектур, кінцевих іспитів, плянування, свідоцтв, денників тощо. Була порушена тема „Хрищення України", що є дуже важне в цьому шкільному 1987/88 році, і було б цінно відбути по школах якнайкраще це величне свято 1000-річчя Хрищення українського народу.

Голова Шкільної Ради у своєму кінцевому слові зазначив, що всі зауваги буде розглянено й позитивно полагоджено в найскорішому часі. Голова теж повідомив, що питання підручників для молодших кляс частково розв'язане: Шкільна Рада придбала підручники з Канади, відкупила від проф. Івана Боднарчука. Директори шкіл уже можуть їх замовляти. Шкільна Рада виготовить і надішле незабаром список лектур і виготовить новий формат кінцевих іспитів.

Д-р Є. Федоренко звернувся до директорів шкіл, щоб у плянуванні на майбутній рік старалися відбути реґіональні конференції по округах, яких є п'ять. Він оголосив, що є курс для молодих учителів на УВУ в Мюнхені та що відбудеться влітку семінар на Союзівці. Шкільна Рада запрошує вчителів взяти участь.

На кінець програми голова подякував господарям цієї коференції — д-рові Р. Трачеві й директорові П. Лещишинові, за ласкаву допомогу — мґр І. Омицінській. Щиру подяку склав він усім присутнім за участь, особливо прелеґентам, і просив надіслати свої матеріяли для поміщення в журналі „Рідна Школа".

Голова побажав здорових і щасливих вакацій і після молитви українським славнем закінчилась ця успішна Всеамериканська учительська конференція.

ПЕРЕБУВАЮЧИ У ВЮРТЕНБЕРГУ, Західня Німеччина, східньонімецький спортовець 25-річний Матіяс Лєрер, правдоподібно вирішив не повертатись до Східньої Німеччини, і залишитись на Заході на статусі втікача, бо коли дружина від'їжджала з Вюртенбергу, Лєрера вже не було між ними. Почались інтенсивні розшуки за спортовцем, але без наслідків. Західньонімецькі поліційні чинники заявили, що Лєрер мабуть перебуває у „знайомих", щоб перебути час розшуків за ним, а потім попросить права азилю. Представники дружини були чимало здивовані раптовим зникненням спортовця, бо перед тим він також бував за кордоном і брав участь в численних міжнародних змаганнях.

Професор...

(Закінчення зі стор. 1)

сміців. Співпрацюють поміж собою при видаванні АУЕ-2 (Encyclopedia of Ukraine) Наукове Товариство імени Шевченка в Сарселі, Франція і Канадський Інститут Українознавчих Студій в Едмонтоні.

Працю над АЕУ-2 дуже змодернізовано, тобто для значного скорочення часу, потрібного для уведення й виправлення, для метранпажу й друкування гасел енциклопедії, почали при праці над Англомовною Енциклопедією Українознавства вживати нову систему компютора і чотирьох факсимільних машин, пов'язаних також телефоном. Машини ці так і називаються „Факс" скорочення від слова „факсиміле". Закуп нової системи здійснено із фінансовою допомогою Канадської Фундації Українських Студій; кожна машина коштувала 4,000 долярів. Гість в редакції, д-р Д. Гусар-Струк, не може достатньо нахвалитися цим нововведенням яке „посунуло працю над АЕУ-2 в XXI-ше століття", тепер бо редактори енциклопедії можуть в ту ж мить порозуміватися зі собою телефонічно й розглядати „во очію" перед собою копії будь-яких матеріялів енциклопедії, хоч ці українські учені є розкидані по двох континентах — по Европейському (Сарсель, Мюнхен) й по Американському (Канада — Торонто, Едмонтон). Праця над другим томом провадилася згідно з найновішими поступами в комунікаційній модерній технології. Всі гасла, узгоджені через сателіти поміж різними вченими, що відповідальні за таку чи іншу ділянку АЕУ-2, а потім добре проредаговані в Торонтонському бюрі, поабетково готовими передавалися в видавництво Торонтонського університету до набору. Так другий том став дійсністю. Тут є кольорові карти й кольорові ілюстрації та й взагалі ціле видання люксусове у повному значенні цього слова.

Ця публікація АЕУ-2, — підкреслив д-р Д. Гусар-Струк, — присвячена Тисячоліттю Християнства Руси-України. Про присвяту говориться в прегарно виданій брошурці з розкішними ілюстраціями українських староденних ікон, їх шість тут, на брошурці на подвійній обкладинці-сторінці, де усіх сторінок є 12. Всередині летючки-брошурки є кольорові ілюстрації килима — тканої типової доріжки, плян Києва з року 1638-го і зразок сучасного малярства. Поруч — портрети (чорно-білі) головних учених, завдяки ім — посередньо і безпосередньо завдячуємо і саму появу Енциклопедії. Це портрети Михайла Грушевського і Володимира Кубійовича, разом з короткими гаслами про них, для зразка — прикладу. Поруч подано склад редакції. В редколегії АЕУ-2, крім д-ра Д. Гусара-Струка, є ще професори Олекса Біланюк, Манолій Лупул, Богдан Кравченко, Василь Маркусь і Аркадій Жуковський та ще 24 інших прізвищ, редакторів окремих ділянок знання з українознавства, плюс великий список авторів, що давали свої матеріяли до цього другого тому. Роботу їх оглядаємо на восьмистах сторінок тексту — приблизно 3000 гасел. Ілюстрації чорно-білі щедро розсипані по сторінках, тут є 450 світлин, кілька кольорових окремих аркушів, 40 мап, з того чотири в кольорах. Дата публікації рік 1987-ий. Видавництво встановило ціну — 100 долярів за цей том, якщо покупець зголоситься ще цього 1987-го року. Після дати 31-го грудня ц.р., ціна за том буде вже 125 долярів. Тож зацікавлені енциклопедією повинні ще перед різдвяними святами поспішити із замовленням, щоб не платити повної нової ціни після Нового року. Розповсюдженням цього другого тому АЕУ—2 займається д-р Богдан Винар, Ukrainian Academic Press, що є відділом Libraries Unlimited Inc., P.O. Box 263, Litteton, Colo. 80160-0263, USA.

Це видавництво є від 1-го вересня 1987 року, виключним розподілювачам видань КІУС'у в ЗСА, з АЕУ-2 включно, і бажаючі купити другий том мають туди скеровувати свої замовлення.

Не без вдоволення згадує пан Данило, що кошти на цей том покрив Саскачеван — тамошні українці уфундували цю книгу в честь перших українських поселенців у тій провінції гостинної для всіх українців королівської Канади. Взагалі, якщо мова про кошти на видання такого ось тому, то вони височенні в двох відношеннях: і в годинах праці (цього літа працівники АЕУ-2 не брали вакацій) і в грошах. Пересічно на кожний том ішло досі три роки, це по 220,000 долярів річного бюджету. Редактори працюють добровільно і без оплат, але є повноплатних п'ять працівників, яким треба заплатити (люди, адже, мають з чогось жити!) Так що один том — це приблизно один мільйон долярів. Досі над першим томом і над другим працювалося окремо і почерзі. Тепер з досвіду (щоб не вжити епітет — „гіркого досвіду") керуючий редактор д-р Гусар-Струк вирішив вести працю над рештою трьох томів паралельно, в цей спосіб ощаджуючи час і кошти, щоб до трьох років (реченець 1992 рік) видання здійснити, і тим дотримати кінцевої дати. Тепер, коли вже праця над цими трьома томами розпочалася, редколегія АЕУ-2 дивиться оптимістично в майбутнє. Гасла до всіх трьох томів (третього, четвертого й п'ятого) будуть готові до кінця 1989 року; редагування всіх трьох томів триватиме до року 1991-го, а тоді — остаточне завершення й вихід всіх томів з друку.

Під час розмови з доктором порушуємо тему і ЕУ-2, енциклопедії україномовної, що буде видана і французькою і німецькою мовами. Цією працею керує, від квітня ц.р., новообраний голова НТШ в Сарселі, з молодшого, ніж св. п. проф. Кубійович, покоління, професор живих східніх мов при Сорбонні в Парижі й професор Українського Вільного Університету, відомий вчений і громадський діяч Аркадій Жуковський. Завданням нового голови НТШ і його співробітників буде, крім згаданих різного ступеня виконання проєктів зайнятися ще й новим виданням — стислішої версії гаслової 10-томової ЕУ-2. Таке видання плянується на п'ять-шість томів. Все це через те, що, — читаємо в „Вістях із Сарселю", ч. 29-30 з літа цього року, — „українське десятитомове видання Енциклопедії Українознавства вийшло обмеженим накладом і заки доходить до кінця, вже значною мірою застаріло. На порі нове видання..."

Кількість гасел також зростає з кожною новою літерою, і тоді, наприклад, коли два перші томи ЕУ-2 охопили собою десять літер (від А до З включно), то на наступну 21-ну літеру, вже треба було вісім томів, а не чотири-п'ять, як цього можна було б очікувати. Дещо з цього матеріялу, мабуть, можна буде усунути безболізно в новому п'яти-чи шеститомнику. Всі ці корисні задуми будуть здійснені, але на все потрібно фондів і ще раз фондів. НТШ і КІУС роблять колосальне діло, а українська діяспора має їм піти назустріч.

Тема АЕУ-2 помалу вичерпалася, але було бажання членів редакції щоденника довідатися від д-ра Д. Гусара-Струка про його особисту творчість, адже знаємо його і як поета, і як перекладача, і як науковця-літературознавця. Про свою творчість він каже зі щирою резиґнацією, що творчість має почекати до кінця його заанґажування в АЕУ-2, що тепер поглинає всі його думи, весь його час і снагу. А потім його заповітною мрією є написати монографію про українську модерну письменницю і поетку, яку дуже високо ставить і дуже цінує — про Емму Андієвську. Про неї зібрав пан Данило багато праць, і вірить, що з хвилиною, коли вийде останній — п'ятий том АЕУ-2, він повернеться і до творчого писання і до своєї педагогічної праці в університеті Торонто, де покищо його заступає, як сказано вище, на 2/3 його затруднення молодий українїст Максим Тарнавський з Филядельфії. Дуже любить д-р Данило Гусар-Струк і творчість Ігоря Калинця, поета великої міри, тепер в підсовєтській Україні. Чи не слід би і про нього писати? — Це все буде пізніше, а тим часом наш керівник Енциклопедії може похвалитися рядом наукових праць, опублікованих по престижевих наукових збірниках мовами англійською, українською, французькою тощо. Проте АЕУ-2 височіє над усіма зацікавленнями доктора. В її справі їздив він у подорож до Европи, а навіть до Ізраїля цієї весни. Про цікаву подорож звітував пан Данило перед КІУС, Канадським Інститутом Українознавчих Студій у Едмонтоні, тож у „Бюлетені" КІУС ч. 1, літо 1987 року, у розділі „Особи", між іншим, читаємо, що весною 1987 року д-р Струк поїхав до Ізраїлю збирати матеріяли. Ту він зустрівся з декількома вченими, щоб обговорити можливості співпраці над „Encyclopedia of Ukraine". Бачився він з д-ром Шімоном Редліхом, головою відділу історичних наук Негевського університету ім. Бен-Гуріона і з д-ром Езрою Мендельсоном, професором історичних наук Гебрейського університету в Єрусалимі. Обидва погодилися співпрацювати як рецензенти й автори. Фаїн Зекбах, керуючий редактор видавництва Кетер, погодився вимінювати матеріяли та біографічні дані про жидів з України..."

Як бачимо, молодше українське покоління учених є перед усім прагматиками, щось так, як у Руданського „треба всюди, добрі люди, приятеля мати".

СХІДНЬОНІМЕЦЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ диктатор Еріх Гонекер який літом цього року відвідував своїх земляків на заході і перевів цілий ряд розмов в Бонні з канцлером західньонімецького уряду Гельмутом Колем, відвідає у початкових місяцях наступного року Францію. Цю інформацію подала до відома газета „Ноєс Дойчлянд" орган східніх комуністів, не подаючи точної дати відвідин. У повідомленні говориться, що міністерство закордонних справ у Парижі підтвердило правдивість вістки.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА РІЧЕЛ, член УНС Відд. 287-го Т-ва „Сини України" в Джерзі Сіті, Н. Дж., померла 26-го вересня 1987 року на 91-му році життя. Нар. 1926 року в Сосревилл, Н.Дж. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку вісім дочок: Анну, Дороту, Ірену, Лоренс Вітовскі, Тересу Фесак, Христину Роджерс, Гелен Мазур, Лоретту Безку, сестру, 26 внуків і 20 правнуків. Похорон відбувся 30-го вересня 1987 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Музі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Богдан Ясінський, секр.

МАРІЯ АСЕВЕДО (Семуська) член УНС Відд. 126-го в Сліквіллі, Па., померла 8-го жовтня 1987 року на 72-му році життя. Нар. 23-го травня 1916 року в Айслін, Па. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку три сестри — Катерину Кербер, Дженні Козак, Неллі Кнопік і трьох братів — Стенлі, Алекса і Антонія Семуських. Похорон відбувся на Айслін Юніон Семетері, в Айслін, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Шеліга, секр.

АННА КЛЮСИК, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Січ" в Сиракюзах, Н.Й., померла 15-го жовтня 1987 року на 66-му році життя. Нар. 1921 року в Сиракюзах, Н.Й. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку братів Миколу і Мілтона мол., з дружиною Патрицією і дітьми Михайлом і Сузанною і дальшу родину. Похорон відбувся 19-го жовтня 1987 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ШКВАРКО, член УНС Відд. 219-го ім. М. Грушевського в Нюарку, Н.Дж., помер 28-го грудня 1985 року на 63-му році життя. Нар. 11-го травня 1923 року в Україні. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочок: Анелю Касаненко і Наталію Бабіак; синів: Михайла і Тараса. Похорон відбувся 31-го грудня 1985 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Мері Юров, секр.

АНДРІЙ МЕЛЕНЧУК, член УНС Відд. 37-го Т-ва „Любов" в Елізабеті, Н.Дж., помер 3-го жовтня 1987 року на 90-му році життя. Нар. 1896 р. в Золотій Слободі, Галичина. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дочку Марію Гібсон з мужем і дітьми, та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 6-го жовтня 1987 року на цвинтарі „Евергрін" в Гілсайд, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Осередчук, секр.

МАРІЯ ЛЕСЛІ, член УНС Відд. 287 Т-ва Сини України" в Джерзі Сіті, Н.Дж., померла 1-го жовтня 1987 року на 94-му році життя. Нар. 29-го серпня 1892 року в Галичині. Залишила у смутку дочку Марію Маркс і сина Мирона. Похорон відбувся 5-го жовтня 1987 року на цвинтарі св. Франсіска у Феніксі, Арізона.

Вічна Їй Пам'ять!

Богдан Ясінський, секр.

ОЛЬГА КОКІНАКІС, член УНС Відд. 368-го ім. М. Лисенка в Маямі Фла., померла 8-го вересня 1987 року на 62-му році життя. Нар. 1925 року в Пенсильванії, ЗСА. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку сина Юрія і дочку Елейн. Похорон відбувся 10-го вересня 1987 року на цвинтарі Льодердейл Меморіял Парк, у Фт. Льодердейл, Фла.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АННА ШПИР, член УНС Відд. 168-го ім. св. Василія в Перт Амбою, Н.Дж., померла 25-го жовтня 1987 року на 83-му році життя. Нар. 12-го грудня 1903 року в Україні. Членом УНС стала 1935 року. Залишила у смутку двох синів і дві дочки. Похорон відбувся 27-го жовтня 1987 року на українському церковному цвинтарі у Вудбридж, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Бабин, секр.